

**T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ADLI TIP ENSTİTÜSÜ
SOSYAL BİLİMLER ANABİLİM DALI**

Danışman: YRD. DOÇ. DR. GÖKHAN ERSOY

**İSTANBUL'UN ÜÇ FARKLI ADLI
BÖLGESİNDEKİ CİNSEL SALDIRI
OLAYLARININ İNCELENMESİ**

**SOSYAL BİLİMLER
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**Avukat Gülizar ALADAĞ
İstanbul - 2010**

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER.....	iii
TABLO LİSTESİ.....	iv
1. GİRİŞ VE AMAÇ.....	1
2. GENEL BİLGİLER.....	5
2.1. CİNSEL İLİŞKİLER TARİHİ.....	5
2.2. CİNSEL SUÇLAR.....	10
2.2.1. CİNSEL SALDIRI SUÇLARI.....	10
2.2.2. CİNSEL İSTİSMAR SUÇLARI.....	15
2.2.3. ENSEST.....	23
2.2.4. CİNSEL SALDIRI SUÇLULARI.....	30
2.2.4.1. Phedophilia Suçları.....	36
3. GEREÇ VE YÖNTEM.....	42
4. BULGULAR.....	46
5. TARTIŞMA.....	59
6. SONUÇ.....	66
7. ÖZET.....	68
8. SOMMAIRE.....	69
9. KAYNAKLAR.....	70

TABLO LİSTESİ

- Tablo 1. İncelenen dosyalarda mağdur sayısı ve cinsiyet bilgileri
- Tablo 2. Saldırganların eğitim durumları ile yüzdeleri.
- Tablo 3. Sanık yaşlarına dair veriler
- Tablo 4. Mağdurla sanığın yakınlık durumu ve yüzdeleri
- Tablo 5. Suçun ortaya çıkış şekline dair veriler
- Tablo 6. Olay yeri verileri
- Tablo 7. Sanık anlatımı bilgilerini gösterir veriler
- Tablo 8. Suçun nasıl işlendiğine ilişkin veriler
- Tablo 9. Saldırının niteliğine ilişkin veri tablosu
- Tablo 10. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile ilişki sayısını karşılaştırır verileri gösteren tablo
- Tablo 11. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile sanığın olay yerine aşinalığını gösterir tablo
- Tablo 12. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile olay süresine dair veri tablosu
- Tablo 13. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile suçun ortaya çıkış şeklini gösterir tablo
- Tablo 14. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile olay yerine ait verileri gösterir tablo
- Tablo 15. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile suçun nasıl işlendiğini gösterir tablo
- Tablo 16. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile saldırının niteliği arasındaki ilişkiyi gösterir tablo
- Tablo 17. Olay süresi ile ilişki sayısını gösterir tablo

Tablo 18. Olay süresi ile olay yerine dair verileri gösteren tablo

Tablo 19. Olay süresi ile sanık anlatımını karşılaştıran veri tablosu

Tablo 20. Olay süresi ile sanığın olay yerine aşinalığı verilerinin karşılaştırma tablosu

Tablo 21. İlişki sayısı ile suçun ortaya çıkış şekli arasındaki ilişkiyi gösterir tablo

Tablo 22. İlişki sayısı ile olay yeri verilerini karşılaştırır tablo

Tablo 23. İlişki sayısı ile sanığın olay yerine aşinalığını gösterir karşılaştırmalı veri tablosu

Tablo 24. Saldırının niteliği ile suçun ortaya çıkış şeklini karşılaştıran verileri gösterir tablo

Tablo 25. Saldırının niteliği ile olay yerini karşılaştıran veri tablosu

Tablo 26. Sanığın olay yerine aşinalığı ile olay yeri arasındaki ilişkiyi gösterir tablo

Tablo 27. Saldırının niteliği ile sanığın olaya yerine aşinalığı verilerini karşılaştırır tablo

1. GİRİŞ VE AMAÇ

Cinsel davranış güdöleri, insanoğlunun hayvanlarla paylaştığı ortak güdöleridir. Hayvanlar aleminde türün devamına yönelik olan bu güdöler tamamen biyolojik ve seçmeci-yken insanda gelişen heyecanlar sistemi buluruz.

Erich Fromm “İnsan saldırganlığı öteki memelilerle, özellikle de şempanzeyle aynı düzeyde olsaydı, insan toplumu oldukça barışçıl olurdu. Ama durum böyle değildir. İnsanlık tarihi bir olağan dışı zalimlik ve yıkıcılık tutanağıdır” der (1).

İnsan, seks ve saldırganlık güdölerinin etkisi altında son derece acımasız ve yıkıcı davranışlar sergileyebilmektedir. Oysa aynı türden hayvanlar arasındaki saldırganlıklarda birinin diğerini yok ettiği görölmemiştir.

Cinsel davranış süreci insanda hem fizyolojik ve hem de psikolojik bir süreçtir. Bunun biçim bakımından dışavurumunu da geleneksel kültür belirler (2). Geleneksel kültür tarafından belirlenen cinsel davranış biçimleri, insanlık tarihin ilk dönemlerinden bu yana türlü sosyal devingenlerin etkisiyle sürekli değişerek bu güne kadar gelmiştir.

Tarihsel dönemlerin ilk zamanlarındaki cinsel davranış değerleri bugünkü ile aynı değildir. Örneğin antik çağ, cinsel eylemlere olumlu anlamlar yüklerken, Hıristiyanlık onu kötölükle,

günahla ve ölümle özdeşleştirmiştir. Aynı cinsten kişiler arasındaki ilişkileri, erkekler arasında olduğu sürece eski Yunan körüklemiş, Roma hoş görmüş, Hıristiyanlık ise katı biçimde dışlamıştır.

Farklı tarihsel ve kültürel dönemlerde farklılaşan yargılar ve davranış biçimlerinin birbirlerinden kesin çizgilerle ayrılmaları da söz konusu değildir. Yine bu davranış biçimlerinin ardındaki değer yargıları arasında da sıkı bağlantılar vardır. Örneğin, Hıristiyanlık öğretilerinde ki cinsel uygulamaya ilişkin önermelerin putperestlik felsefesinden alınmış kimi ilke ve kurallara dayandığı bilinmektedir.

İnsanın cinsel davranış değerlerine ilişkin algı ve yorumlar nasıl olursa olsun insanlık tarihinin bütün dönemlerine ilişkin ortak payda, insanın özellikle zayıf ve güçsüz hem cinslerine yönelttiği zalimane ve yıkıcı eylemlerinin varlığıdır.

Kadınlar, çocuklar, ruh hastaları, özürlüler, savaş zamanlarında da pek çok ırk, milliyet ve dinsel topluluk mensupları her zaman insanın bu cinsel saldırganlığının hedefi olmuşlardır.

Toplumlar yüzyıllardan bu yana insandaki bu cinsel yıkıcılığı dinler, ahlak kuralları ve yasalar ile denetim altına almaya çalışmışlardır. Ancak görünen o ki bu yöntemlerle cinsel istismarın önlenmesi mümkün olmamıştır.

Özellikle reşit olmayan bireyler üzerinde gerçekleştirilen cinsel istismar eylemlerinin günümüzde de çözülmemiş bir sorun olarak varlığını sürdürüyor olması, ulusları bu suçların önlenmesi, suçluların takip ve cezalandırılmaları için ortak ilkeler kabul ederek ulusal

yasalarını da bu prensiplere uygun hale getirmelerine ve dolayısıyla birlikte hareket etmelerine sebep olmuştur.

İnsan haklarına saygılı, demokratik, uygar ve özgür ülkelerde, çocuk cinsel istismarının üzerine cesaretle ve inançla gidilmekte, geri kalmış ülkelerde ise gizliliğin, bilgisizliğin ve ilkeliliğin *arkasına sığınılmaktadır* (3).

Oysa ki yapılan araştırmalar çocuklara yönelik cinsel istismarın oldukça yaygın ve çok olduğunu işaret etmektedir.

UNİCEF (Çocuklara Acil Yardım Fonu) raporlarında çocuk Fuhuş ve istismarlarının Türkiye de de önemli boyutlara ulaşabileceği işaret edildiği halde yakın tarihlere kadar bu konulara ilişkin neredeyse hiçbir çalışma yapılmamıştır.

Dini inanç ve geleneklerin etkisiyle, çocuk yaştaki kızların evlilik adı altında cinsel istismarlarının toplumsal kabul gördüğü, kız kaçırmanın bir evlenme biçimi olarak halen dahi varlığını sürdürdüğü ülkemizde, yakın zamana kadar bu konuların açıkça konuşulması bile düşünülemezken giderek gelişen insan hakları bilinci ve kadın hareketlerinin de etkisiyle artık basın organlarında cinsel istismar eylemlerine ilişkin haberlere sıkça rastlamaktayız. Oysa ki yakın zamana kadar bu konudan hiç söz etmesek de çocuk istismarı olgusu ülkemizde yüzyıllardan beri var olan bir konudur.

Organize suç örgütlerinin çocuklara yönelik porno, fuhuş gibi istismar kapsamını genişlettiklerini de dikkate aldığımızda konunun

giderek genişleyen bir boyutu olduğu bu nedenle de bir an önce ciddi yaklaşımlarla ele alınması gerektiği aşıkardır.

Gelişmiş Batı toplumlarında çocuklara yönelik cinsel istismarın önlenmesi için yasal tedbirlerin alınmasına kamuoyunun konuya duyarlılığı, elde edilen her bilginin toplumun bilinçlenmesi, bireylerin cinsel tutum ve davranışlarının değiştirilmeye çalışılması çabaları da eşlik etmektedir.

Hayatın devamı olan çocukların cinsel istismarlarının önlenmesi ve bu tehditlerin toplumlardan tamamen yok edilmesi için yapılacak ilk şey konu hakkında yeterince bilgilenmektir. Tam da bu doğrultuda yapılan bu çalışmanın amacı; küçüklerin Cinsel İstismarının tanınmasına yönelik çeşitli disiplinlere mensup uzmanlarca yapılan çalışmalara katkı sunmak ve ülkemizde de oldukça yaygın olan küçüklere yönelik cinsel istismar olgusunun tespitinde veri çeşitliliği sağlamaktır.

2.GENEL BİLGİLER

2.1. CİNSEL İLİŞKİLER TARİHİ

İlkel insanların cinsel bakımdan karmakarışık, başıboş halde bir arada yaşamalarından çok söz edilmiştir. Yine bu konudaki araştırmalardan öğrenebildiğimiz, tarih öncesi insanının ya da hiç değilse Paleolitik İnsan'ın hayvanlar gibi belli çiftleşme dönemleriyle düzenli bir cinsel yaşantısı vardır. Tek eşlilik, dışının rızasının önemli oluşu bu yaşantıda yer almıştır. İnsanların yaptıkları mağara resimlerinin bir çifte değil de bir kadına adanmış olmasının nedeni böylece anlaşılabilir olur. Lande'larda ve Menton yakınlarında bulunan yirmi bin yıl önceden kalma tasvirler, kaba etleri çok iri bir Venüs'ü göstermektedir. Çiftleşmeyle ilgili en eski tasvir, Laussel mağarasında bulunmuştur. Daha sonra bulunan bir başkası ise bir erkeği daha uzun boylu bir kadının önünde yalvarma pozunda göstermektedir. Buna bakarak o dönemde kadına tapınışın söz konusu olduğu çıkarılabilir, ancak bu tapınışın dinsel olmaktan çok erkeğin arzusunu gerçekleştirme konusunda duyduğu kaygı ve kuşkuyu yatıştırma amacını güden bir tedavi değeri de vardı (4). Bu dönemlerde insanların çoğalmalarının belli klan kuralları olmaksızın yapılan birleşmeyi kolaylaştırdığını, başıboş şekilde yaşanan cinselliğin sonucunda, doğan çocukların nesebinin de bilinebilmesi açısından anaerkilliğin uygulandığını düşünmek yanlış olmaz.

Klan yapılarının ve özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte kadının bu egemenliği yok oldu. Özel mülkiyet, erkeğe gösterdiği

bağlılığın mükafatı olarak kadını da kapsıyordu (5). Bu dönemde klan yararına örgütlenmiş bir tek eşlilikten söz edilebilir.

Buzul dönemi sonrasının cinsel sosyolojisi kişi ve ülke adlarının ortaya çıkmasıyla kendini belli etmektedir. Mısır, kadınların toplumsal ve cinsel bakımdan kadınların çok önemli oldukları bir uygarlık örneğidir. Kız ve erkek kardeşlerin birbirleri ile evlenmeleri henüz yasaklanmamıştı. Kız ve erkek kardeşlerin evlenmesi durumu hanedan bakımından olduğu kadar, din bakımından da önemli bir simgeydi. Bir diğer sebebi ise ekonomikti. Ölen çiftin mirası kadının baba tarafından hısımlarına da düştüğünden, ailenin malının korunması için kız ve erkek kardeşlerin evlenmeleri söz konusu oluyordu. Mısır'da M.Ö.2000 yılına kadar evlilik sadece soylu sınıfa aitti ve bir mezara gömülme, dolayısıyla öbür dünyada yer sahibi olma anlamını taşıyordu.

Babil uygarlığında da kadınlar toplumsal bakımdan aşağı görülürler. M.Ö.2000 yılında Kral Hamurabi 64'ü aileye ilişkin olan 252 maddelik bir kanun çıkarmıştır. Babil'de evlilik tek eşliydi. Cinsel suçlar ağır cezaya bağlanmıştı (6). Kadının zevk vermek ve döl yetiştirmek için araç olma durumu burada da görülmektedir.

İbranilerin töreleri Babil'in töreleriyle çok benzerdi. Evliliğin amacı üremek idi. Evlilik dışı cinsel ilişki yasaklanmıştı. Evlilik bir ödevdi, eşe bağlılık kadın için zorunlu tutulmuştu. Musa'dan önceki dönemde kardeşler arası evlilikler yasaklanmamıştı. Ancak bu iş yasalara bağlanmıştı. Babaları bir olan kız ve erkek kardeşlerin evlenmelerine izin varken, babaları ayrı anaları bir kardeşlerin

evlenmelerine izin verilmemekteydi. Musa kardeşler arası evlenmeyi ve yakın hısımların cinselliğini yasaklamıştır.

Eski Hindistan'da yine kadının erkeğin hegemonyası altında olduğu bir toplumsal yapı söz konusuydu. Encest sıkı sıkıya yasaklanmıştı. Ari dili konuşan topluluklarda dul kadınların ölen kocaları ile birlikte yakılmaları (Sati) geleneği üstün sınıfların geleneği olarak görünmekteydi. Bu gelenek 1829'da Lord W.Bentinc tarafından yasaklandı.

Yunan uygarlığında cinselliğin en büyük özelliği mitoloji ile gerçek arasındaki çelişkidir. Mitologyada cinsel yaşam çok hareketlidir, tanrıçalar, yarı tanrıçalar ve kadınlar güzellikleri ve çevirdikleri entrikalarla insanların ve ulusların kaderlerini belirlemektedirler. Oysa tarihsel Yunanistan'da kadın çok iyi annedir, aile yuvasının bekçisidir. Mitolojideki hikayeler gerçek yaşamdaki bilinç dışı arzulardan başka bir şey değildir (7). Tarihsel Yunanistan'da cinsel hayatın evrimi mitolojide olduğu gibi erkeklerle kadınlar arasındaki savaşın anlatılması ile başlar. Düzenli ordunun Amazonlarla savaşıdır bu. Efsane, bu kadınları erkekleşmiş olarak tanımlar (8). Yunan uygarlığında evlilik toplumsal bir kurumdu. Cinsel ve duygusal çekicilik dışarıda fahişelerde aranırdı.

Roma imparatorluğunda cinsellik, önemi bilinmezden gelinemeyecek kadar doğal bir ihtiyaç sayılıyordu. Bu yüzden evlilik dışı cinsel eylemler erkek yönünden hoşgörü ile karşılanıyordu. Bunun yanı sıra rıza önemliydi ve ırza geçme çok ağır cezalandırılıyordu. Fuhuş, resmi bir emniyet supabı ve herkesçe kabul edilmiş bir zanaat sayılıyordu. Homoseksüel ilişkiler oldukça yaygın

olup hoşgörü ile karşılanıyordu. Öyle ki; imparator Sezar için bile “Bütün erkeklerin karısı, bütün kadınların erkeği”deniyordu (4). Roma imparatorluğunun kargaşayla çalkalandığı bir dönemde yeni bir dinin, Hıristiyanlığın görüşleri bu şehre ulaştı. Bu dinin, dünyadan el etek çekmek, yoksul ve iffetli kalmak yolunda yaptığı çağrı boşanmanın reddini de içeriyordu. Nihayetinde aziz Paul ile birlikte “cinsel bakımdan perhiz” ile bu inanç taçlanıyordu. Sonraları, dine yeni girenlerin sayıları artıp Hıristiyanlığın pratik anlamda da kendini örgütlemesiyle de, cinsel arzuları önleme konusunda “Şeytan” kavramına başvuruldu. Adem’le Havva’nın işledikleri asli günah, eski gelenekte olduğu gibi cinsel işlemin kendisi haline geldi. Hayatın aktarılıp sürdürülebilmesi de, yine günaha bağlı olarak, yeni kuşaklara aktarılır bir günah içerir oldu. Böylelikle cinsel yasağın ve ten arzusuna metafizik korkunun eklenişi böylece başladı. Kilisenin tasarrufunda olan yasal evlenmelerde bile suçluluk, cinsel eylemlere bağlı olarak varlığını hep korudu.

Evlenme, kilise mensubu tanıklar önünde yapılacak olup ana-babanın rızası zorunluydu. Bu olmazsa evlenme ırza geçme sayılmakta ve ölümlü cezalandırılmakta idi. Hıristiyanlığın engizisyon mahkemeleri de başlangıçta cinsel suçlar için kurulmuştur. Hıristiyanlık ilerleyen zamanlarda görülen cinsel aşırılıkların önlenmesine çareyi, kadını dört duvar arasına almakta bulmuştu (9).

M. Foucault “Yasakların en temel olduğu, zorunlulukların en baskıcı olduğu durumlarda, genel olarak, ahlakların en ısrarlı sofuluk kurallarını geliştirdikleri düşünülebilir, böyle bir durum ortaya çıkabilir; Hıristiyanlık ve modern Avrupa bu yönde örnekler

sunabilir” der (10). Burada sözü geçen ahlak, bir erkek ahlakıdır. Dolayısıyla kadını, erkeğin kendi iktidarı altında olduğu durumda biçimlendirilmesi, eğitilmesi ve gözetilmesi gerektiğini düşünen, eğer kadın başka bir erkeğin iktidarı altında ise o durumda da korunması gereken bir nesne olarak algılayan erkeksi bir ahlaktır bu.

Cinselliğin bugünkü durumuna gelebilmesi için öncelikle “cinsel suçluluğun” binlerce yıl önceye dayanan yükünden kurtulmak gerekmiştir.

“Cinsellik” terimi 19. yüzyıl başlarında ortaya çıktı. Bu, söz dağarcığında yapılan bir değişiklikten başka şeylere işaret eder ve ilgili olduğu şeyin birdenbire ortaya çıktığı anlamına da gelmez. Sözcüğün kullanımı başka olaylarla bağlantılı olarak yerleşmiştir. Bunlar, biyolojik mekanizmaların yanı sıra kişilerin davranışlarının toplumsal mekanizmalarını ve değişkenlerini de kapsayan; hukuksal, dinsel, pedagojik, tıbbi kurumlara dayanan kısmen yeni kurallar ve normlar bütünüünün yerleştirilmesi ve kişilerin giderek tutumlarına, görevlerine, duygu ve hazlarına değer verme biçimlerinde ortaya çıkan değişikliklerdir (11).

2.2. CİNSEL SUÇLAR

2.2.1. CİNSEL SALDIRI SUÇLARI

Cinsel saldırı; ceza kanununda ifade edildiği şekli ile kurbanın cinsel organları ile el, cinsel organ ya da ağız yolu ile zor kullanarak ya da hile ile kurulmuş bir ilişki şeklindedir.

Cinsel saldırı suçları, şiddet ve saldırganlık içeren, mağdurlarını ise çoğunlukla kadınlar ve çocuklar gibi daha güçsüz kişilerin oluşturduğu suç türleridir. *Prof. Dr. Oğuz Polat* “Tecavüz, silahlı seks olan bir şiddet eylemidir” der (12).

Bu eylemde cinsel ilişkinin gerçekleşmesinde mağdurun rızası yoktur. Tecavüzün oluşması için cinsel birleşmenin gerçekleşmesi ve eylemin zorla ya da hile ile yapılması gerekmektedir. Çocuklar, zeka özürlüler, psikotik hastalar, uyku, ilaç ve hastalık etkisiyle bilinci yerinde olmayan kişiler ile cinsel ilişkide bulunmak yasalarca tecavüz olarak değerlendirilmiştir.

Bu suç türleri daha önceleri cinayet, şiddet ve diğer suçlarla birlikte değerlendirilirken ilk kez 1992 yılında ABD ‘de farklı bir suç kategorisinde değerlendirilmiştir.

Kişileri cinsel suç işlemeye iten faktörlerin neler olduğu konusunda iki görüş vardır. Birinci görüşe göre; tecavüz suçu işleyenlerin psikolojik olarak sağlıklı olmayan kişiler olduğu düşünülmektedir. Cinsel dengesizliklerin incelenmesine öncülük eden Kraff-Ebing *Psychopathia Sexualis* adlı kitabında çoğu ırz düşmanının yozlaşmış ve ahmak kişiler olduğunu ileri

sürmektedir(13). XIX. yüzyılda tıp biliminde ruh hastalığı ile cinsellik arasında bir bağ kurulmakla birlikte, ruh hastalığından cinsel istismara uğramanın değil kötü cinsel davranışın sorumlu tutulması gerektiği görüşü geçerli idi. Ancak yapılmış olan psikolojik testlerde tecavüz suçluları ile diğer şiddet suçlularından elde edilen bulguların farklılık göstermediği bulunmuştur. İkinci görüşe göre ise; erkek üstünlüğünü yüceltip, kadınları küçülten bakış açısının toplum da kabul görmesinin, bu suçun işlenmesinde önemli bir etken olduğu savunulmaktadır (14).

Kıyasa kıyas ilkesini içeren sosyal düzenin başlangıcından bu yana insanın erkeği, doğal bir yağmacı ve insanın dişisi ise onun doğal avı yerine geçti.

Eşleşmeye dayalı beraberlik bile, kadının erkek tarafından zorla kaçırılarak tecavüz edilmesiyle kurumlaşmış görünmektedir (15). Ülkemizde halen geçerliliğini sürdürmekte olan ve kız kaçırma olarak bildiğimiz yabansı töre İngiltere’de de 15 yüzyıla kadar varlığını devam ettirmiştir. Geleneksel olarak ırza geçmek, bir erkeğin bir başka erkeğe karşı, “onun kadınının” ırzına geçmek olarak algılanmaktadır. Yaklaşık 4 bin yıl öncesinin Hamurabi yasalarına göre, Babil’de kadın hiçbir bağımsız yere sahip değildir. Hamurabi’ye göre sözlü bir kızın ırzına geçen erkek öldürülecektir. Ama kurban kabul edilen kız suçsuzdur. Aile başkanlarının baktıkları kadınlar üzerindeki hak ve gücünün bir belirtisi olarak, Hamurabi, kendi kızının ırzına geçen bir babayı kent sınırlarının dışına çıkararak cezalandırmayı yeterli bulmuştur. Oysa Babil’de biri tarafından ırzına

geçilen evli bir kadın, cezayı saldırganla birlikte paylaşmak zorundaydı. Olayın nasıl geliştiğine bakılmaksızın suç zina olarak adlandırılır, her iki taraf birbirine bağlanarak ırmağa atılırdı. Koca isterse karısını sudan çıkarabilir, kralısa doğru yoldan sapmış uyuğuna özgürlük verebilirdi.

Hamurabi kanunlarından etkilenen eski Yahudiler bu cezanın yerine taşıyarak öldürmeyi koydular. Recm denilen bu ceza yakın döneme kadar kimi İslam ülkelerinde de uygulanmaktaydı. Yahudi toplumunda, tecavüze uğramış evli bir kadın zina yapılmış kabul edilir, kentin kapılarında saldırganı ile birlikte taşlanarak öldürülürdü. Kocasından affedilme şansı da yoktu.

Bir erkek, bir bakireye, kentin duvarları içinde tecavüz etmişse her ikisi de taşlanarak öldürülürdü; çünkü büyükler, “kız bağırsaydı kurtarılabilirdi” düşüncesini ileri sürerlerdi. Ataerkil yetke, tecavüz, kız tarlada çalışırken ya da kent dışında olduysa, yani kızın tüm bağırmalarına karşı kimsenin duyamayacağı bir durumda gerçekleştiyse, daha adil bir tutum belirlemiş, saldırganı kızın babasına 50 gümüş sikke vermekle yükümlü kılmış ve çiftin evlenmelerini buyurmuştur. Ama tecavüze uğrayan kız bir başkası ile sözlüye bu durumda saldırgan tek başına taşlanarak öldürülür, kıza ceza verilmez, kendisini isteyen birine ucuz fiyata satılırdı.

Eski İngiliz yasalarında ırza geçme ve cezalandırma kavramları hukuk bilminde derece derece gelişen, genelde bir insancillaşma, özelde de suçun bir kadının bedenine mi yoksa bir erkeğin malına karşı mı işlendiği karmaşasını da ortaya çıkarmıştır. Norman istilasından önce ırza geçmenin cezası ölüm ve cinsel

organından yoksun bırakmaktır. Ama bu ceza mağdur kadının güçlü bir lordun koruması altındaki soylu bir aileden, mal mülk sahibi bir bakire olması durumunda uygulanabilmektedir. Ekonomik nedenlerle varlık sahibi bir bakireyi kaçırarak evlenmek de mülk edinmenin bir yolu olarak karşımıza çıkmaktadır. Daha sonraki dönem İngiliz yasalarında bir bakire kıza istemi dışında taciz ve tecavüz ederek küçük düşüren erkek, canından olduğu gibi, toprağı, parası ve hayvanlarının, tecavüze uğrayan kıza verilmesi öngörülürdü. Saldırgan, ancak mağdur kızın kral ve kilisenin izniyle kendisiyle evlenmesi halinde bu korkunç sondan kurtulabilirdi. Kral William döneminde, servet sahibi bir bakirenin ırzına geçmenin cezası hadım edilme ve her iki gözün kör edilmesine indirilmiştir. Yargılama biçimi de işkence yönteminden dövüş yöntemine çevrildi. Tecavüz edilen bakirenin suçladığı adam eğer suçsuz olduğunu ileri sürüyorsa, kızın bedeni yasalara bağlı ve yeminli 4 kadın tarafından incelenmektedir. Kızlığın bozulduğu kanıtlanırsa dava sürer, bakire olduğu tespit edilirse dava düşer ve yalan yere suçlamada bulunan kimse tutuklanırdı (16). On üçüncü yüzyıldan 21.yüzyıla kadar İngiliz hukuk sisteminde ve dünya da çok şey değişti. Ancak hukuk bilminde kadın kurbanı kuşku ile bakmak ve kadının kötü bir ününün olması konuları da halen önemini sürdürmeye devam etmektedir.

Türk hukuk sisteminde de 765 sayılı eski ceza yasası cinsel suçları genel adap ve aile düzenine karşı işlenmiş fiiller olarak kabul ederken, yeni yasa son yüzyılda gelişen kadın haklarına dair mücadelelerin de sonucunda bu eylemleri kişilere karşı suçlar kategorisinde değerlendirmiştir. Dolayısıyla kişinin cinsel

dokunulmazlığına karşı işlenen suçların aynı zamanda onun vücut dokunulmazlığını da ihlal ettiği kabul edilmiştir. Yine eski ceza yasasında yer alan ‘ırz’ kavramı ataerkil bir kavram olup, kadını erkeğin bir malı olarak görür. Yeni yasa hem mağdur ve hem de fail yönünden cins ayrımını ortadan kaldırmıştır. Eski düzenlemelerde ve anlayışta erkek cinsel arzularının tatmini için ırza geçer, evlenmek için kaçırdı. Evlenirse de sorun kalmazdı. Küçük kızı kaçırmak, sadece onun hürriyetine karşı bir saldırı değil aynı zamanda anne ve babasına ve diğer aile değerlerine karşı da bir saldırı olarak kabul edilirdi.

Bugün bu anlayışlar tamamen terk edilmiştir. Ayrıca yeni yasa, eskisinde yer alan kadın-kız ayrımını da terk etmiş olup mayubiyetin kızlık zarının yırtılmasından ibaret olduğu görüşü terk olunmuştur. Bunlara koşut olarak fail ve mağdur evliliği ile dava veya cezanın tecili de ortadan kalkmıştır. Yeni yasa, cinselliği bir özgürlük değeri olarak ele almış ve bu suçları eski yasadaki daha ağır cezalarla cezalandırmıştır. Aynı zamanda cezalandırılabilir davranış biçimlerini de çeşitlendirmiştir. Bu durum batı Avrupa trendine paraleldir (17).

2.2.2. CİNSEL İSTİSMAR SUÇLARI

TCK'nın 103.maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bendlerinde "15 yaşını tamamlamamış ya da tamamlamış olmakla birlikte, fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranışlar" ve diğer çocuklara, 15 – 18 yaş gurubu çocuklara karşı da "cebir, şiddet, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar" olarak tarif edilmektedir (18).

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu çocukların cinsel istismarını 103.madde de düzenlemiştir. Bu maddeye göre;

Madde 103-(1)Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismar deyiminden; (Asliye ceza)

a)Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her tür cinsel davranış,

b)Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar,

anlaşılır.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleşmesi durumunda,sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. (Ağır Ceza)

(3) Cinsel istismarın üstsoy, ikinci veya üçüncü derecede kan hısmı, üvey baba, evlat edinen, vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, sağlık hizmeti veren veya koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunan diğer kişiler tarafından ya da hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle veya birden fazla kişi tarafından birlikte gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Cinsel istismarın, birinci fıkranın (a) bendindeki çocuklara karşı cebir veya tehdit kullanmak suretiyle gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(5) Cinsel istismar için başvuru alan cebir ve şiddetin kasten yaralama suçunun ağır neticesine neden olması halinde, ayrıca kasten yaralama suçuna ilişkin hükümler uygulanır.

(6) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, onbeş yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur. (Ağır Ceza)

(7) Suçun mağdurun bitkisel hayata girmesine veya ölümüne neden olması durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur. (Ağır Ceza)

Çocukluk, 1989 tarihli Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesinin 1. maddesinde “18 yaşından küçük olan insan” olarak tanımlanmıştır. Çocuğun sui iuris (kendi başına buyruk-özerk)

olabilmesi için bedensel-cinsel olgunluğun (buluğ) yani genelde 13-14 yaşa ulaşmanın yeterli sayıldığı yerler ve dönemler olduğu bilinmektedir. Ama günümüzde bedensel ve cinsel olgunluğa değil düşünsel olgunluğa önem verilmektedir. Ve bu olgunluğun kız ve erkek çocuklar için 18 yaşında edinildiği varsayılmaktadır.

Çocuk haklarının tarihçesi, çocuğun, üzerinde serbestçe tasarruf edilebilir, devir ve terk edilebilir hatta öldürülebilir bir nesne olmaktan çıkarılıp, haklara ehil, kişilik sahibi bir özneye dönüşmesinin serüveni olarak tanımlanabilir (19). Çocukların cinsel amaçlarla kullanılmalarının geçmişi, bilinen tarihin çok eski dönemlerine kadar uzanmaktadır. İlk uygarlıklarda yapılan savaşların çocuklara karşı vahşi cinsel saldırılar için de bir fırsat olduğu bilinmektedir. Demause'un tespitlerinden, yüzyıllar boyunca savaşlarda çocukların önce ırzına geçildiğini, sonra da öldürüldüğünü öğreniyoruz. Bu durum Orta çağda da devam etmiş ve o dönemde bakireler, işgalci orduların askerleri için aranan kişiler olmuştur. Antikçağda Yunan savaşçılarınin tüysüz erkek çocukları sevgili olarak tutmak maksadıyla yanlarına aldıkları bilinmektedir. Yüksek sosyal sınıftan çocukların, ait olduğu statüyü simgeleyen bir nişaneyi boyunlarında taşıdıkları, bunun da onları istismar edici muameleden koruduğunu kaynaklardan öğrenmekteyiz.

Ortaçağ'da Hıristiyanlık yasalarının 12 yaşından küçük kız çocuklarının evlenmesini yasakladığı halde; yaşlı erkeklerle evlendirilen 10 yaşındaki kız çocuklarının sayısı hiç de az değildir. Araştırmacılar, Londra'nın ünlü mahkemelerinden Old Bailey'de 1730-1789 tarihleri arasında ölüm cezası ile açılan tecavüz

davalarında mağdurların dörtte birinin 10 yaşından küçük çocuklar olduğu saptanmıştır. Yine kaynaklar, XVIII. yy.'da erişkin ve çocuk arası cinsel ilişkilerin, özellikle aynı cinsle eşleşmenin Çin, Japonya, Afrika, Arabistan ve Türkiye'de yaygın olduğuna işaret etmektedir (20).

Bu örnekleri sayısız miktarda başka örneklerle çoğaltmak mümkündür. Devletler, gerek özel yasalarında ve gerekse uluslar arası sözleşmelerle çocuklara yönelik istismarların önüne geçmeye çalışmaktadır.

Çocuklar saldırganlar için ideal kurbanlardır. Meraklı oluşları, ailelerinden bağımsız olma istekleri ve bu nedenle yetişkinlere uyma çabaları onları bir istismar çemberi içine atmaktadır.

Çocuk cinsel istismarı literatürde “Bağımlı ve gelişimsel olarak olgunlaşmamış çocukların ve ergenlerin tam olarak kavrayamadıkları, bilerek onay verme durumunda olmadıkları ve aile rollerine ait sosyal tabuları ihlal eden cinsel faaliyetlere karıştırılmasıdır” olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımlamaya farklı cümlelerle ilaveler yapılabilir, ancak yapılabilecek tüm tanımlamalarda temel öge, çocuktan yaşça daha büyük birisinin cinsel tatmin amacıyla çocuğu kullanmasıdır.

Çocuk cinsel istismarı farklı nitelikteki davranışlardan oluşur. Bu fiil kapsamına, okşamaktan, cinsel temasta bulunmaya kadar giden tüm davranışlar girer. Bu fiiller, aynı yaştaki ergenler arasında bir cinsel ilişki olabildiği gibi, bir erişkinin kız veya erkek çocuğa yönelttiği sadistçe bir cinsel saldırı da olabilir. Yine bu davranış, aynı

aile bireylerince veya yakın aile dostlarınca uzun zaman boyunca sürdürülen cinsel ilişkiler biçiminde de olabilmektedir.

Çocuk cinsel istismarı, cinsel istismarın en ağır biçimidir. Dünyada milyonlarca çocuk ve gencin her şekilde cinsel istismar kurbanı olduğu ve bunların arasında 5 yaşından küçük çocukların dahi bulunduğu bildirilmektedir.

Araştırmalar, çocukların her yaşta cinsel istismara maruz kalmadıklarını göstermektedir. Bu konuda yapılan hemen tüm çalışmalar, çocukların en çok 8-12 yaşları arasında ergenlik öncesi durumda istismara uğradıkları, bu durumun en çok 10 yaş grubunda yoğunlaştığı, 6-7 yaşından küçük çocukların ise istismara uğrama olasılığının düşük olduğu gözlemlenmiştir.

Araştırma sonuçlarının işaret ettiği bir diğer durum da cinsel istismar mağdurlarının yüksek oranda kızlardan oluştuğudur. Erkek çocuklara yapılan istismarın kız çocuklara oranla çok düşük olması, bu çocuklara yapılan istismarın toplumlarda daha az ortaya çıkartıldığı ve adli kovuşturmayaya nadiren konu olduğu gerçeği de göz önünde tutulmalıdır. Araştırmacılar erkek çocukların istismarı açıklamamalarını, bu saldırıyı erkeklik algıları ile uyuşturamadıkları için kabul etmek istememelerinden ileri geldiğini söylemektedir.

Yine cinsel istismar ile mağdurun yetiştiği ailenin mensup olduğu sosyal sınıf arasında bir ilişkinin varlığı kanıtlanamamıştır (21). Bu nedenle çocuk cinsel istismarının her toplumsal sınıfta görülebileceğini söylemek doğru olur. Çocukların kendi akranlarından yalıtılmış olmaları cinsel istismara neden olan etkenler arasında, ancak, diğer etmenlerle birlikte düşünülmesi gereken bir durumdur.

Çocuk istismarında, anne-babası olmadan yaşayan çocukların daha çok cinsel istismara uğradıkları, bu istismarın da gerek yaşadığı aile üyeleri tarafından ve gerekse aile dışından kimseler tarafından yapılan istismarı da kapsadığı bildirilmektedir. Çocukları ile kaliteli ilişkilerin olmadığı ailelerin mensubu çocukların da istismar mağduru olma risklerinin arttığı gözlemlenmiştir (21). Finkelhor, cinsel istismar mağdurları üzerinde yapılan çalışmaları incelediğinde, tüm Vakalarda cinsel faaliyeti başlatanların istismar suçluları olduğunu bu nedenle sorumluluğun da bunlarda aranması gerektiğini söylemektedir. (21) Bu görüşüne dayanarak, “dört önkoşul modeli” adını verdiği bir yaklaşımla cinsel istismarı açıklamaya çalışmıştır. Bu dört ön koşula göre cinsel istismarın oluşması için;

- a- Cinsel olarak istismara eğilimli bir suçlu olmalı,
- b- Suçlu, istismara karşı içsel ket vurumlarından kurtulmuş olmalı,
- c- Suçlu, suç işlemesi için dış engelleri yenmiş olmalı,
- d- Suçlu, çocuğun direncini kırmış olmalıdır (3).

Çocuklarla ve yakın akraba ile cinsel ilişki, bazı hallerde akıl hastalığı olarak kabul edilse de bu suçlar genellikle sosyal orijinlidir. Bu vakalar, düşük kültür standartlarına sahip gruplar ile fazla kalabalık çevrelerde görülmektedir. Bu saldırılara maruz kalan çocuklar başlarına geleni anlatmaktan korktukları için olaylar genellikle saklı kalmaktadır. Bu olaylar genellikle bir kız arkadaşın telkini ile, karı-koca arasındaki kavga veya çocukla ebeveyn arasındaki kavga sonucu ortaya çıkabilmektedir. İlerleyen yıllarda

mağdur çocuk derin ruhsal problemlerle yüz yüze kalmakta ve bu suretle de bazı vakaların ortaya çıktığı görülmektedir (3).

5237 sayılı TCK'nu Alman Ceza yasasının düzenlemelerine paralel olarak küçüklere karşı yapılan cinsel istismar “Çocuğun cinsel istismarı” başlığı altında düzenlemiştir. Kanun 103. maddenin (a) ve (b) bendlerinde bu suçun tanımı yapılmış, maddenin 2. Fıkrasında yasa koyucu vücuda organ veya cisim sokmayı suçun ağırlaştırıcı sebebi olarak belirtmiştir. 15 yaşından büyük olan çocuklarla rızai cinsel ilişki de kanunun 104. maddesinde düzenlenmiştir. Kanunun bu maddesi sanıkla mağdur arasında 5 yaş fark olması halinde failin cezalandırılmasını öngörmekte idi. Ancak 104. maddenin 2. fıkrası Anayasa Mahkemesinin 23.11.2005 tarih ve 103/89 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. Yasa bu suçun mağdurlarını, 15 yaşa kadar olan grup ve 15-18 yaş arası grup olarak ikiye ayırmıştır. Cinsel organların tam olarak oluşmadığı 0-11 yaş grubu çocuklar üzerinde bu saldırıların etkileri çok fazla yaralayıcı olur. Bu yaş çocuklarının cinsel saldırılardan uzak tutulmaları önemlidir. Bu nedenle burada rıza aramak mümkün değildir.

Bazı düşünce sahiplerince, erken olgunlaşmış 13-14 yaş çocukları dikkate alındığında yasanın yaptığı ikili gruplandırma yerine üçlü gruplandırma daha doğru olacağı düşünülmektedir (22). Bu nedenle yaş sınırı yerine, çocuğun bu fiilin anlamı ve sonuçlarını kavraması ölçütü ile birlikte “cinsel olgunluğa” ulaşmış olması hususunun esas alınabileceği düşünülmektedir. Yasa 15 yaşını tamamlamamış çocukların cinsel olgunluğa ulaşmamış olduğunu kabul etmiş, Ceza Kanununun 103.maddesinin 1. fıkrasının (a)

bendinde, bu çocuklar açısından da rıza ve cebren yapılma ayrımı yapılmış ve farklı cezalandırma ölçütleri konulmuştur. 104. maddenin iptal edilen ikinci fıkrası ile getirilmek istenen 5 yaş ölçütü de birçok ülkede mevcut olup, bir sınır koyma mecburiyetinden kaynaklanmaktadır. 103.maddenin (a) bendinde ifade edildiği üzere, 15 yaşından küçük olması halinde çocuğun rızasının önemi yoktur. Failin cebir, şiddet, tehdit veya iradeyi etkileyen bir davranışta bulunması şart değildir. Yasa bu şartı (b) bendinde aramıştır. Mağdurun 15-18 yaş arasında olması halinde suçun cinsel istismar sayılabilmesi için failin cebir, şiddet, tehdit veya iradeyi etkileyen bir davranışla suçu işlemesi gerekir.

Maddenin birinci ve ikinci fıkralarında tanımlanan bu fiillerin, çocukla arasında akrabalık ilişkisi bulunan kişiler tarafından, çocuğun vasisi, eğiticisi, öğreticisi, bakıcısı, çocuğa sağlık hizmeti veren, çocuğa karşı koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunan diğer bir kişi tarafından, hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle veya birden fazla kişi tarafından, birlikte gerçekleştirilmesi halinde faile verilecek cezanın yarı oranında artırılacağını söylemektedir.

2.2.3. İNCEST - ENSEST

Ensest, hemen tüm toplumlarda görülen bir cinsel sapma türüdür ve yakın aile bireyleri arasında cinsel ilişki anlamına gelir. Ensest vakıalarında en sık rastlanan baba-kız ensestidir ki; bu durum kadının mağduriyetinin bir başka şeklidir.

İnsan toplumu tarihi üzerinde yapılan araştırmalar göstermiştir ki kandaşıyla cinsel ilişki kurma yasağı tarihin ilk çağlarından beri olan bir yasaktır. Bu durumun aydınlatılması konusunda birçok varsayımlar ortaya atılmıştır. İkel insanlar arasındaki cinsel ilişki kurma yasağı konusunda antropolog B. Malinowski'nin 1927 yılında Trobriand toplumu üzerinde yaptığı gözlemleri pek çok soruya yanıt getiren yeni varsayımlar geliştirmeye olanak sağlamıştır. Trobriand'larda görülen birtakım güncel kurumlar ilkel çağdan kalma yasaklara dair yeni varsayımlarda bulunmak olanakları sağlamıştır. Trobriand toplumunda; kadının erkek kardeşi onun geçimini sağlamakla yükümlüdür. Aynı zamanda çocukların velisidir. Kız kardeşiyle aynı klandandır. Eniştesi başka bir klandandır ve kızkardeşi ile evlidir bu nedenle eniştesine bağlıdır (23). *Wilhelm Reich* bu durumu şöyle özetler;

1. Başlangıçta, birbirinden uzakta, emek demokrasisine ve kardeşler arası cinsel ilişkiye dayalı bir düzenle, barış içinde yaşayan iki ilkel göçebe kavim vardır.
2. İktisadi ve doğal nedenler onları karşı karşıya getirmiş, bu yer değiştirmeler sırasında ister istemez uçkura bağlı yaşayan ilkel kavim erkekleri, öbür kavme saldırmaktadırlar, saldırıya

uğrayan kavim erkeklerine sevişme yasağı koymaktadırlar. Böylece kandaşıyla sevişme yasağı ekonomik nedenlere dayanmış olmaktadır. Eski kardeş kocalar vergiye bağlanmaktadır (24).

İlkel insanlar arasındaki yakınıyla cinsel ilişki kurma yasağında, bu gibi ilişkilere duyulan arzulara gösterilen tepkiyi ilk yakalayan bilim adamı Freud olmuştur. Freud, insanlık tarihinin ilkel çağını zihninde canlandırırken Darwin'in evrim anlayışına dayanır; buna göre, maymunlar arasında kendi başlarına yaşayan aileler vardır ve bu ailelerin önderliğini yapan erkek maymunlar, başka erkekleri yanlarına sokmazlar. Freud'a inanacak olursak, görünüşe göre bu önder maymundan esinlenen "ilk baba", ergenlik çağına gelen bütün oğullarını evden kovdu. Aileden kovulan bütün oğullar bir araya gelip babalarını öldürüp yemekte, böylece ilk babanın göçebe ailesini dağıtmaktadır. Freud'a göre ilk babanın fesatçı oğulları ondan nefret ediyorlardı, çünkü o can sıkıcı bir biçimde onların güçlü olma arzularına, cinsel isteklerine ket vuruyordu. Onu ortadan kaldırıp nefretlerini yatıştırdıktan sonra babalarına karşı müthiş bir sevecenlik ve hayranlık besliyor olmalı ki sevecenliğe dönüşen nefret, pişmanlık duygusu olarak dışa vurmaktaydı. Bundan ötürü de, eskiden öldürdükleri adamın salt varlığı ile engellediği şeyleri şimdi onlar kendi kendilerine yasaklıyorlardı. Bu durum yetkenin ortadan kaldırılmasından sonra ona boyun eğmedir. Babanın yerini tutan totemin öldürülmesini yasaklayarak, giriştikleri eylemin sonunda elde ettikleri kazançları, yani kadınları ellerinin tersiyle itip başıboş bırakarak işledikleri suçu yadsıdılar. Böylece, oğlun suçluluk

duygusundan yola çıkarak totemciliğin iki temel tabusunu, kandaşıyla cinsel ilişki kurma yasağı ile kutsal hayvanın öldürülmesi yasağını getirdiler. Her totemin kutsal hayvanı Freud tarafından, “Baba’nın doğal özdeşi” sayılıyordu (25). Freud ensest’i tabuların en evrenseli olarak kabul eder ve bu suretle de kadın hastalarının çocukluk çağında babaları veya başka yakınları tarafından ensest istismarına maruz bırakıldıklarına dair öykülerini, bunların gerçek olmadığını ancak bir fantezi olabileceği iddiasıyla reddetmektedir. Ensest tabusunun hemen hemen tüm kültürlerde rastlandığının ve bazı hayvan türlerinde de gözlemlendiğinin kanıtları vardır. Örneğin, dişi şempanzelerin kızışma dönemlerinde kendilerine cinsel amaçlı yaklaşan erkek kardeşlerine şiddetle karşılık verdikleri gözlemlenmiştir. Benzeri yaklaşımlar bazı primatlarda da gözlemlenmiş olup buradan hareket eden bazı sosyal biyologlar yakın akraba ile cinsel ilişkiden kaçınmanın bir uyum davranışı olarak geliştiğini savunmaktadır.

Ensestin tabu olmadığını savunanlar da vardır. Bu görüş savunucularına göre, eğer ensest bir tabu olsaydı, bu tür ilişkilerde gerçek bir yasak getirilmesi gerekirdi ki, ensestin farklı düzeylerde tüm kültürlerde sürmesi bunun başarılmadığının kanıtıdır. O halde, tabu ensestin kendisi değil, onun hakkında konuşulmasıdır. Bu konuda, geçen zamana ve bulunanların farklılığına rağmen hiç kimse genel bir formül bulamamıştır. *George Bataille* “Ensest’i oluşturan düzenlemeler, topluluğun boyun eğmek istediği düzenin serbest kaldığında bozabilecek olan şiddet eylemlerini, kurallar içinde engellemek amacındadır. Bu belli başlı belirlemenin başında, kadınların erkekler arasındaki dağılımı için hakkaniyetli yasalar

gerekli olmuştur; düzenli bir dağıtımın faydası göz önüne alınırsa tuhaf ve kesin bu tür düzenlemeler anlaşılabilir” demektedir (26).

Eski dönemlerde bazı durumlarda örneğin Hawaii ve Mısır kraliyet ailelerinde kraliyet kanının saflığının muhafazası, güç ve yetkilerin aile içinde tutulması için yakın aile üyeleri arasında evlilikler yapılırdı. Romalıların Mısır’a hükmettikleri dönemde de bu evliliklere rastlanmış olup Mısırlılar bu yolla para ve toprağı aile içinde tutuyor bu suretle Roma otoritesinin eline geçmesini engelliyordu (27).

Ensestin toplumdaki yaygınlığı hakkında yargıda bulunmaya olanak veren doğru ve kesin istatistiki verilerin temini çok güçtür. Zira, bu konuda toplumlarda büyük bir gizlilik egemendir. En ender bildirilen istismar olayı, ensest istismarıdır. Bu vakıaların hayat boyu ortaya çıkmama ihtimalide büyüktür. Hatta mağdur çocuklar bu durumu diğer aile bireylerine bile bildirmeye çekinirler. Aile bireyleri de durumdan habersiz yaşamaya devam ederler veya bilerek suskun kalmayı sürdürürler.

Batı ülkelerinde yapılan bazı araştırmalar, ensest istismarının tüm cinsel istismarın %10 ile %32’si arasında bir oranını oluşturduğunu göstermektedir. Araştırmalar kadın nüfusunun %16’sının, 18 yaşına gelmeden önce bir aile üyesinin cinsel istismarına maruz kaldığını ve genel erişkin kadın nüfusunda % 5’e kadar varan oranlarda kadının babaları tarafından istismar edildiğine dair sonuçlar vermektedir (3). Araştırmalar tekrarlanan evliliklerde bu oranın daha yükseklere çıktığını, bu ailelerden gelen kadınların % 20 ye varan oranda üvey baba ile bir cinsel ilişki öyküsünün bulunduğunu

göstermektedir (3). Çocuklar, kendileri ile cinsel ilişki kuran kişi tarafından korkutulmakta veya kandırılmakta, bu şekilde ilişkiyi gizli tutacaklarına dair söz vermeye zorlanmaktadırlar. İstismarcı, para ve hediyeler vererek de çocuğu bir şey anlatmamaya ikna edebilmektedirler.

Kinsey ve arkadaşlarının enestle ilgili raporlarında görüşme yapılan erkeklerin %5'inin hayatlarının herhangi döneminde enestlin bir türüne maruz kaldıklarını ifade etmişlerdi. Bu çalışma sonuçları enestlin en yaygın şeklinin kardeşler arası enest türüdür (3). Baba-kız enestine bu tür enestten daha az rastlanmaktadır. Ancak tahmin edilen o dur ki; baba-kız enestinin diğer türden daha az rapor edilmektedir.

Herman ve Hirschman, anne-oğul enestinin baba-kız enestinden daha az görülmesinin nedenlerini toplumlarda genellikle erkek hakimiyetinin egemen olmasına ve erkeklerin genel kuralları koyanlar olmalarına, bu kuralları güçlendirmeleri ve onları özgürce bozabiliyor olmalarına dayandırmaktadır. Onlara göre ana-oğul enestine babanın ve diğer erkeklerin gücünü zedelediği için tiksindirici olarak bakılan bir durumdur (28).

Ülkemizde, yargı organlarına intikal eden enest olaylarının çoğunun baba veya üvey babalar tarafından, daha az olarak da ağabeyler tarafından yapıldığı görülmüştür. Yine yapılan araştırmalar enest ilişkisinin, çocukların %80'inde 12 yaşından önce başladığı ve ortalama 4 yıl devam ettiğini göstermiştir. Ancak çocukların daha sonraki yaş dönemlerinde de eneste maruz kaldıkları gözlemlenmiştir. Yapılan araştırmalar da, enest suçlularının edilgen,

bağımlı ve empatiden yoksun kişilik özelliklerine sahip kişiler oldukları izlenmiştir. Yine yapılan araştırmalar, ensest istismarcılarının zeka düzeylerinin nüfusun genel zeka düzeyinden anlamlı bir farklılık göstermediğini kanıtlamıştır (29). Bu kişilerin % 25 ile % 30 oranının çocukluk çağında taciz gördükleri tahmin edilmektedir. Ancak bu tahmine dayanarak her istismar yaşantısı olanın cinsel tacizde bulunduğu ve böylece ensest kuşaklar boyunca aktarıldığı da düşünülmemelidir. Çünkü, ensest istismarcılarında çocukluktaki fiziksel bir istismar öyküsünün daha genel bir durum olduğuna ve birçok vakada cinsel istismara uğramış olmaktan çok ana-babanın reddetmesi, terk ve güçsüzlüğün önde gelen özellikler olarak bulunduğu dair veriler bulunmaktadır (29).

Deneyisel bulgular, ensest ilişkisinde bulunan babaların nadiren, teşhis edilebilir ruhsal problemlerinin olduğuna işaret etmektedir (29). Ensest suçlarında depresyon, kaygı gibi bozukluklar görülmüştür. Ancak bu bozuklukların ensest suçlarının suçlarının ifşa edilmesine gösterdikleri tepkinin bir sonucu mu, yoksa mevcut sağlıksız kişiliklerinin bir sonucu mu olduğunu söylemek güçtür. Yine araştırmalar bu suçlu tiplerinin madde kullanım bozukluğu, genelliklede alkolizm görüldüğünü işaret etmektedir. Ve alkolün cinsel ket vurumu ortadan kaldırarak enseste cesaret veren etkisi ile enseste yol açan bir etmen olduğu ileri sürülmektedir. Araştırmalar çocuklar için cinsel istismar riskinin üvey babalarda arttığını ortaya koymaktadır (29). Ensest ilişkisinde cinsel bir güdünün olduğunu kabul eden bazı araştırmacılar doğal babalara göre üvey

babaların çocuğa karşı olan cinsel duygularında daha az ket vurmaya sahip olduklarını ileri sürmektedir (29).

5237 sayılı TCK'nun çocukların istismarını düzenleyen 103.maddesinin 3.fıkrası "Cinsel istismarın üstsoy, ikinci ve üçüncü derece kan hısmı ,üvey baba.." tarafından gerçekleştirilmesi halinde verilecek cezaların yarı oranında artırılacağını söylemektedir.Yasa koyucu madde kapsamına giren şahısları sayarken üvey anneyi unutmıştır. *Yargıtay Onursal Üyesi İsmail Malkoç*'a göre bu hata 765 sayılı eski ceza yasasının etkisiyle yapılmıştır (30). Ancak yasa metninde açık şekilde belirtilmemiş olmakla beraber, üvey anne, koruma ve gözetim yükümlülüğü nedeniyle de bu suçtan sorumlu tutulabilecektir.

2.2.4. CİNSEL SALDIRI SUÇLULARI

Tecavüz suçları ile ilgili olarak yapılan araştırmalardan biri, 1979-1981 yılları arasında 250 metropolitan bölgede sürdürülen bir çalışmadır ki; bu çalışma 1985 yılında Smith ve Bennett tarafından yayımlanmıştır. Bu araştırmada yoksulluğun, eşitsizliğin, ulusal kompozisyonun ve aile yapısının tecavüz suçları ile ilişkisi aranmıştır. Araştırma sonucunda bu suçla ilgili en önemli değişkenler yoksulluk, siyah nüfus oranı ve boşanma olarak belirlenmiştir (28).

Cinsel suçların ve faillerinin değişik sınıflamaları yapılmıştır. *Rattenbuber*, cinsel suç işleyenleri: 1. dalalete düşmüşler, 2. cinsel bakımdan anormal derecede etkin olanlar, 3. bunaklar, 4. alkolik tipler, 5. sefihler, 6. anormal cinsel saldırıları normal cinsel ilişki yerine koyan kişiler olmak üzere sınıflamıştır (31).

Mustafa Yücel'e göre ,cinsel suç işleyenlerin hepsi sapık değildir. Cinsel suç failleri aşırı derecede bir cinsel arzuya sahip değillerdir (32).

Cinsel suç faillerinin sınıflandırmasını yapan West, bunların sınıflandırılmasında önemli üç faktörden söz eder:

- 1) Cinsel suçlar diğer suç türleri ile iç içe durumdadır. Genel olarak bu suç failleri başka bir suç daha işlemişlerdir.
- 2) Erkek faillerde genellikle aşağılık kompleksine rastlanır.
- 3) Bu suçlular, cinsel tatmini normalden sapsmış şekillerde elde etmeye yönelirler (33).

Cinsel suçlular homojen bir grup değildir. Nitekim yapılan çalışmalarda cinsel suç türlerinde ajan kabul edilecek ortak bir etken saptanamamıştır. Bu konuda yapılan araştırmalar neticesinde cinsel suçluların çoğunun zararsız olduğu ve tümünün de cinsel sapık olmadığı görülmüştür. Örneğin; şiddet kullanarak kız kaçıran veya kadınlara saldıran bir kişi ağır cinsel suçlu olduğu halde cinsel sapık olmayabilir. Cinsel suçlarda, işlenen suç bakımından hafifinden ağırına doğru bir seyir gözlenmez. Örneğin bir exhibitionist'in ırza geçme suçunu işleyebileceği düşünülemez. Zira exhibitionist kendi kendini teşhir etmek suretiyle doyumuna ulaşmaktadır. Kişi bu yöntem yerine bir başka yöntemi ikame etmez (34).

Cinsel sapıklar kendileri için doyum verici olan fiillerde ısrar ederler. Genel olarak cinsel suçlular üzerinde yapılan çalışmalarda saptanan bunlarla ilgili teşhisin kesinlik göstermemesidir. Farklı kişilerin yargılarındaki güvenilirlik eksikliği ve alt gruptaki kesişmeler geleneksel zorluklar olarak karşımıza çıkar. Güç gösterim arzusu ile hiddetlenme, sadizm ve anti-sosyal davranış dozundaki fazlalık temaları tecavüz fiilinin çeşitli türleri arasında ki ana temalar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Cinsel saldırı suçları ile ilgili yapılan çalışmaların sonuçlarına göre diğer suç türlerinde olduğu gibi cinsel saldırı suçlarının da failleri çoğunlukla erkektir. Yine yapılan çalışmalarda bu suçları işleyenlerin çoğunluğunun 15-34 yaş grubunda oldukları görülmüştür (35). İlerleyen yaşla birlikte suç oranlarında düşme görülmektedir (36). Bu suçları işleyenlerin büyük çoğunluğu ilkökul mezunudur. Cinsel suçlar kent, kız kaçıрма ise kırsal kesim suçu olma niteliğini sürdürmektedir

(36). Prof. Dr. Tülin Günşen İçli'ye göre “Kız kaçırmaya ve cinsel suçlar kontrol edildiğinde, ailedeki suçluluk ile bu suçları işleme arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Zira yapılan araştırmalarda her iki suç türünde de ailelerinde kendilerinden başka suçlu olmadığını, kendilerinin de daha önce tutuklanma ve hüküm giyme durumlarının olmadığını ifade edenlerin oranı diğer kategorilere göre daha yüksek bulunmuştur”(36).

Cinsel suçlarda ateşli silah, en sık 15-24 ve 25-34 yaş grubunda kullanılmaktadır. Ancak çoğunluk suç sırasında hiçbir alet kullanmadığını söylemiştir. Bu suç türü işleniş yeri itibarıyla en çok evde gerçekleştirilmiştir (37).

Ülkemizde cinsel suçlar istatistiklere gerçek miktarlarıyla yansımamaktadır. Bunun en önemli nedeni bu tür suçların çeşitli faktörlerden düşük olmasıdır. Kadınların, özellikle ırza tecavüz olaylarını polise bildirmemelerinin sebepleri arasında utanma, suçluluk, olayın basına yansımaları, tecavüz eden kişiden korkma, yasal otoritelerin bir şey yapmayacaklarına inanma sayılabilir. Yetişkin cinsel suçluların ekserisi norm dışı davranışlara ergenlik çağında başlamaktadır. Bu kişilerin önlenmedikleri zaman yaşamları boyunca 300 kadar cinsel suç işleyebilecekleri bilinmektedir. (39)

Ergenlik çağında ki çocuklarca işlenen cinsel suçlara ilişkin araştırmalarda şu hususların bir çocuğu saldırgan cinsel davranışta bulunmaya yönelttiği gözlenmiştir.

1. Fiziki ve cinsel istismar görmüş olmak.
2. Depresyon.
3. Eğitim düzeyinin düşük olması.

4. Anti sosyal davranış geçmişi.
5. Sosyalleşme yeteneğinde eksiklik.
6. Kendi yaşlıları ile ilişki kurma ve devam ettirmede yeteneksizlik.
7. Yetersiz cinsel eğitim.
8. Dürtü ve öfkeyi kontrol edememe.
9. Aile içinde şiddete tanık olmak.

Cinsel davranış bozukluğunun kişinin çevresinde kendisinin de mağdur olması veya sağlıklı veya garip düşüncelerle yoğrulması sonucu öğrenildiği ileri sürülmektedir. Ancak bir kısım araştırmacılar ise bu yaklaşımın yüzeysel olduğunu, tecavüz mağduru suçluların oranının düşük bir yüzdeye tekabül ettiğini söylemektedir (38). ABD’de 1996 yılında federal bir yasa ile cinsel suçlulara karşı halkın korunması amacı ile eyaletlere cezaevlerinden tahliye olan ve mahallelerinde ikamet eden tehlikeli suçlulardan halkın bilgilendirilmesi mecburiyeti getirilmiştir. Çocuğa cinsel saldırı suçundan iki kez mahkum olan bir cinsel suçlunun davasında 5 yıllık serbest denetim şartı olarak arabasının her iki taraf kapısına “Tehlikeli cinsel suçlu, çocuklar giremez” ibaresinin konulmasına hükmedilmiştir.

Mustafa T. YÜCEL cinsel suçluların işledikleri cinsel suçlar bakımından risk derecelendirmelerini şöyle yapmaktadır;

- a) Cinsel saldırıda bulunanlar
- b) Pedofilikler

c) Ensest suçunu işleyenler

Yetişkin kadınlara karşı güç gösterisinde bulunan ve müessir fiil suçunu da işleyen cinsel suçluların mağdur karakteristiğine bağlı olarak, tekerrür olasılığı yüksektir (39).

Araştırmalar alkol ve uyuşturucu ilaç kullanan cinsel suçlular arasında tekerrür olasılığının oldukça yüksek olduğunu göstermiştir (39).

Yine bu suçlular üzerinde yapılan değerlendirmeler, suçlunun cinsel özgeçmişini kadar onun iş sahibi olması ve uyuşturucu kullanıp kullanmamasının da yeniden suç işlemesinde etken olduklarını işaret etmektedir (39). Tecavüz suçu faileri bu suçu birikmiş cinsel dürtünün patlaması sonucu işleyebildikleri gibi, bastırılmış ve gizli kalmış homoseksüel ögenin varlığı ile de işleyebilmektedirler. Homoseksüel özelliğin inkarı yolunda gösterilen bir çabanın ürünü olan bu suç faillerini *MUSTAFA T. YÜCEL*, “Gerçek Cinsel Suçlular” olarak değerlendirmektedir (40). Yapılan çalışmalar göstermiştir ki; tecavüz suçunu işleyenler genç ve canlı kişilerdir. Bu suçu tanımadıkları kadınlar üzerinde gerçekleştiren failer, suçu işlemek için genellikle akşam saatlerini, sokakta kuytu köşeleri seçmektedirler. Silah göstererek tehdit etmek, fiziksel şiddet kullanmak, gizlice eve girip tehdit etmek başvurdukları yöntemlerdendir. Tanıdıkları kadınlara saldıranlar ise bu eylemlerini önceden planlayarak hazırlık yaparlar (40).

Mustafa T. Yücel'e göre, toplumsal düzen açısından tehlike oluşturacak bir suçlu grubu da geri zekalılarıdır. Bu kişiler toplumun cinsel konulardaki yasalarını yanlış anladıkları veya

benimseyemedikleri için röntgenci, exhibitionist ve çocuklara karşı suç işleyenler arasındaki oranları hayli yüksektir. Bu suçlular normal cinsel suçlulara göre düşük zeka işlevleri ile karakterizedir. Bu grup suçluların çoğunluğunda zeka özürlü olup, bu da cinsel isteklerini frenleyememe, aşırı cinsel istek, cinsel tercihlerde değişim, muhakeme zayıflığı, saldırganlık ve endişe bozukluklarına sebep olmaktadır. Bu suçlularda mükerrerlik normal cinsel suçlulara göre daha fazladır. Bu grup suçlular normal cinsel suçlulara göre işledikleri suçlar bakımından daha fırsatçı ve dürtüsel davranmaktadırlar. Mağdurları ile yakın ilişkiye girmediklerinden potansiyel mağdur sayıları azdır. Yine bu suçlular mağdurları arasında yaş, cinsiyet ve görünüm açısından bir ayrım yapmazlar. Bu grup suçlular sözlü şiddet yerine enstrümantal şiddet kullanırlar. Mağdurlarını, küçükler, fazlaca pasif olanlar veya kendilerini koruyamayanlardan seçtikleri görülmüştür. Bu suçlular kendilerini mağdur olarak görürler. Bu sebeple başkalarının ihtiyaçlarını anlama iktidarına sahip değildirler. Yapılan araştırmalar sonucunda bu suçluların çocukluklarında ve ergenlik dönemlerinde ebeveynleri ve yaşlıları tarafından horlandığı ve bu sebeple öz saygılarını yitirdiği ve yine önemli bir kısmının da cinsel suç mağduru oldukları saptanmıştır (41).

2.2.4.1. Pedophilia Suçları

Pedofili, bir erişkinin kendi cinsel tatmini için çocukları kullanma eğilimli olması halidir. Finkelhor ve Araji Pedofiliyi bir yetişkinin ergenlik öncesi çocuklara yönelik bilinç düzeyinde bir ilgisinin olması olarak tanımlamaktadır. (42)

Cinsel istismar, ensest veya çocuk tacizi nihai bir davranış olarak erişkinlikteki bu eğilimin davranışsal kanıtlarıdır. Finkelhor, çocuğa karşı duyulan cinsel ilgiyi 2 davranışın birinden çıkarmaktadır. Bu davranışlar; 1) kadın veya erkek erişkinin cinsel uyarılma amacıyla çocuğa dokunması, 2) erişkinin çocukla ilgili cinsel fantezilerle mastürbasyon yapması (20).

Cinsel istismar ve çocuk tacizinden daha geniş anlamda kullanılan pedofili, yazara göre bir kişilik vasfı değil bir durumdur. Zira pedofili failleri bu durumlarını ömürleri boyunca sürdürmezler. Bu nedenle pedofili kavramını çocuklara karşı belli bir zaman içinde ilgi duyan kimseler için kullanılır. Çocuklara karşı cinsel istismarda bulunan bu kişilerden bazıları da, çocuklar gibi istismar kurbanı olmuşlardır, onların genç kurbanları da sırası geldiğinde ya geleceğin saldırganları veya diğerlerinin kronik kurbanları olabileceklerdir (38).

Prof. Dr. Sedat Topçu'ya göre cinsel istismar vakalarının %90'ından fazlasında istismarcıların erkek olması, bunun istismarcıların da istismar mağduru oldukları iddiasıyla açıklanmaya çalışılması konuya basit bir yaklaşımı temsil etmektedir. Çünkü çocuk istismar mağdurlarının ancak çok küçük bir yüzdesinin istismarcı

olarak geliştiklerine dair veriler mevcuttur. Bu nedenle çocuk istismarı mağduru tüm kişilerin de istismarcı olmaları şart değildir (38).

Prof. Dr. Sedat Topçu'nun "koşullanmış pedofiller" olarak sınıflandırdığı bu grup suçlular küçük erkek çocuklarla cinsel ilişki deneyimi olan ve bu deneyimi daha çok çocuk ıslah evlerinde kazanmış kimselerdir. Bunların pedofil alışkanlıklarını, koşullanmış bir davranış biçimi olarak erişkinlikte de sürdürdükleri, kurbanlarını sokak çocukları arasından seçtikleri ve onları bu gibi çocukların yoğun olarak yaşadıkları şehir bölgelerinde arayıp buldukları bildirilmektedir (38). Pedofilikler, pasif, olgunlaşmamış ve güven duygusundan yoksun kişilerdir. Bu kişiler ya aynı yaş grubundaki karşı cinsle ilişki kurmak cesaretinden yoksun kişilerdir ya da cinsel yönden deneyimli bir kadınla ilişki kurmaya korkarlar. Yine bir grup pedofilikte iktidar sorunu olanlardır ki, bunlar yetişkin bir kadın tarafından aşağılanma korkusu taşırlar. Bazıları ise ikinci bir çocukluk dönemine girdiğinden çocuklarla da gerçek bir uyum içinde olduklarını hissederler. Yine bir kısmı, uzun süre beraber yaşadıkları eşlerini kaybetmiş, yeni ilişkiler kurma olanağından yoksun kişilerdir. Erkek pedofiliklerin çok büyük bir kısmı iktidarsız olup, eylemleri genelde cinsel ilişki yerine mastürbasyon, teşhir ve okşama şeklinde tezahür eder. Bazı pedofilililer, diğer seks suçlularında olduğu gibi bir eylem planı yapmak için azami zaman ve enerji harcarlar. Diğerleri bir fırsat buluncaya kadar kısmen zararsız kalabilirler. Erişkin suçluları gibi çocuk saldırganları da değişik gruplara ve alt gruplara ayrılırlar. Tüm pedofilililerin çocuklara sarkıntılık ettikleri söylenemez (43). Pedofilililerin erişkin cinsel partnerleri olabilir ve

cinsel dürtülerini farklı yollarla tatmin edebilirler, duygularını kontrol edebilirler. Diğer fetişistlerde olduğu gibi, pedofililerde fantezi faktörleri yetersiz kaldığı durumlarda potansiyel tehlike olabilirler. *Prof.Dr.Oğuz Polat* Gerçek pedofili ile durumsal pedofiliden söz etmekte ve bunların birbirinden ayrılması gerektiğini belirtmektedir. Kişi çocuklarla seks yapmayı tercih ediyor ve onları fantezileri için obje olarak kullanıyorsa gerçek pedofili, kişinin öncelikli olarak cinsel fantezileri erişkinlere yönelik, başka ihtiyaçlarını karşılamak için de çocuklara yöneliyorsa bu *durumsal pedofilidir (43)*.

FBI Davranış Bilimi Ünitesinin yaptığı çalışmalarda çocuk istismarcılarının 4 tipinin altı çizilmiştir. Bunlar;

- a) Bastırılmış istismarcılar; kendi çocuklarına karşı cinsel istismarda bulunabilirler çünkü onlara ulaşmak kolaydır. Bu kişiler çocuğa zor kullanmak yerine onu ayartarak kendisiyle gitmesini sağlar.
- b) Ahlaki ayırım yapmayan saldırgan; kendi çocuklarına sarkıntılık yapabileceği gibi diğer kurbanlarını da yönlendirerek, ayartarak veya zor kullanarak kazanmaya çalışacaktır. Bu tipler yaşamlarının diğer alanlarında da istismarcıdır. İsteddiği bir şeyi yaparken hiçbir pişmanlık duymaz; çünkü bunların herhangi bir bilinci yoktur.
- c) Cinsel ayırım yapmayan saldırgan; o çocuğu istismar eder çünkü sıkışmıştır. Bu deneyim onun için yeni, heyecanlı ve farklıdır. Mağdurları kendi çocukları da olabilir. Bu tipler diğer tiplere kıyasla sosyo-ekonomik durumları genellikle daha

yüksek olanlardır ve çok sayıda kurbana sarkıntılık etme eğilimleri vardır

- d) Yetersiz saldırgan; sosyal açıdan dışlanmış, kendi yaşında çok az arkadaşı vardır. Ailesi ile birlikte yaşamaya devam eder veya yaşlanıncaya kadar da yaşlı bir akrabası ile birlikte olmaya devam eden birisidir. Bu faile göre, çocuk da diğer yetişkin veya fahişe gibi potansiyel hedefleri arasındadır. Aslında failin cinsel saldırı fikri doğrudan çocuklara yönelik değildir, ancak yetişkinler karşısında kendine güveni yoktur. Bu fail çok tehlikeli olabilir (20).

Çocuk cinsel istismarcıları hakkında yakın zamana kadar kuramsal açıklamalarla yetinilmiş ve bu kuramların ilki psikanalistler tarafından geliştirilmiştir. Bunu feminist yaklaşımlar izlemiştir. Son yıllarda ise her iki yaklaşımın da ötesinde bir durumun olduğu ortaya çıkarılmıştır. Psikanalitik kuramın ensest konusundaki açıklamaları S.Freud'un bebeklik ve çocukluk cinselliği ile Oidipus kompleksine dair klinik gözlemlere dayanır. Freud'un bu konudaki ilk yayınları, kadın hastalarının bir kısmının bir yetişkinin cinsel istismarına uğradıklarına ilişkin öykülerine dayanarak, bireyin çocukluk zamanında yaşadığı travmanın yetişkin dönemde yaşadığı ruhsal bozukluklarla ilişkili olduğuna dair tezleridir. Freud daha sonraki zamanlarda bu görüşünü, çocukluk yıllarındaki bu baştan çıkarılma öykünün gerçek olmaktan çok bir fantezi olabileceği ve bu fantezinin de ensest ilişkinin altındaki gerçek neden olacağı yönlü görüşüyle değiştirmiştir. Cinsel istismarın nedenlerini Oidipus kompleksine

dayandıran başka psikolojik yaklaşımlar da mevcuttur. Bu yaklaşımların ortak paylaşımları, cinsel istismarcıların anneleri ile yoğun çatışmaları olan, bu çatışmaların da onları yetişkin kadınlarla ilişkide bulunmalarını güçleştirdiği ve hatta imkansızlaştırdığı kişiler olarak tanımlamalarıdır.

Feminist yaklaşım için çocuk cinsel istismarı, erkek cinselliğinin bir uzantısıdır ve güç ile bağlantılıdır. Bu görüşe göre cinsel istismar ve ensest erkeğin çocuklara ve kadınlara karşı kullandığı bir şiddet biçimi ve onlar üzerindeki hakimiyetinin bir ifadesidir. Feminist yaklaşım cinsel istismarı, bir takım sosyal değerlerin ve değer yargılarının “ki onlar çocukları uygun cinsel hedefler haline getirmektedir” bir sonucu olarak görmektedir. Bu değerleri örnekleyecek olursak, hükmetme, ilişkiyi başlatan taraf olma, partnerin genç ve itaatkar olması, sahiplenme gibi erkeğin sosyalleşmesinin bir parçası olarak kazanılan yargılardır (44).

Türkiye'nin 1990 yılında imzaladığı BM Çocuk Haklarına Dair Sözleşme birinci kısmında 18 yaşın altında ki her insanı çocuk olarak nitelendirmektedir. Sözleşmenin 34.maddesinde taraf devletler, çocuğu her türlü cinsel sömürüye ve cinsel suistimale karşı koruma güvencesi vermektedir. Bu amaçla taraf devletler;

- a) Çocuğun yasadışı bir cinsel faaliyete girişmek üzere kandırılması ve zorlanması,
- b) Çocukların fuhuş ve diğer yasa dışı cinsel faaliyette bulundurulması ve sömürülmesini,

- c) Pornografik mahiyetteki gösterilerde ve malzeme olarak kullanılmak suretiyle sömürülmesini önlemek amacıyla ulusal düzeyde ve ikili ve çok yanlı ilişkilerde her türlü önlemi alırlar” diyerek devlete düşen görevleri de işaret etmektedir.

Aynı sözleşmenin 35.maddesinde de çocukların kaçırılmaları, satılmaları ve fuhuşa zorlanmaları konularını düzenlemiştir. Çocuk Haklarına Dair Sözleşmeye ek olarak düzenlenen “Çocukların Satışı, Çocuk Fahişeliği ve Çocuk Pornografisiyle ilgili ihtiyari protokol de 4755 sayılı kanun ile 09.05.2002 tarihinde Türkiye tarafından onaylanmıştır. Bu sözleşmenin ve Avrupa Konseyi BM Çocuk Haklarına Dair Sözleşmenin Uygulanmasına Dair Avrupa sözleşmesinin de imzalanmasını takiben, ulusal yasalarda gerekli düzenlemeler yapılmıştır (43).

Kısaca varılan nokta şudur ki; cinsel suçlular ve hatta belirli bir cinsel suç failleri hakkında genelleme yapmak mümkün değildir. Bu anlamda pedofilikler, mahkemelerce verilebilecek en uygun yaptırımın saptanabilmesi yönünden diğer suç faillerine göre daha ayrıntılı bir psikiyatrik incelemeye ihtiyaç göstermektedir.

3. GEREÇ VE YÖNTEM

İstanbul'un Beyoğlu, Kartal ve Sarıyer adliyelerinin ağır ceza ve asliye ceza mahkemelerinin dosya arşivleri geriye dönük olarak taranıp, bu mahkemelerde 2006-2007 yıllarında açılmış olan, mağdurlarının 18 yaşın altında olduğu, “küçüklerin cinsel istismarı” kapsamındaki cinsel istismar olguları tespit edilmiştir.

Araştırma dönemi olarak 2006 ve 2007 yıllarının seçilmiş olması, bu yıllarda açılmış davaların karara bağlanma olasılığının yüksek olacağı ve bu sebeple dosyalardaki tüm bilgi ve belgelere ulaşma olanağının doğacağı düşüncesidir. Ancak buna rağmen, az da olsa bir kısım dosyaların Yargıtay incelemesi safhasında olması sebebiyle bunlar üzerinde çalışma yapmak mümkün olmamıştır. Ve yine bir kısım dosyalar, mahkemelerin olumsuz yaklaşımları sebebiyle incelenememiştir.

Veri toplama safhasında üç adliyede küçüklerin cinsel istismarı suçlarına ilişkin 97 adet dava dosyası incelenmiştir. İncelenen dava dosyalarının 6 tanesi Sarıyer, 37 tanesi Beyoğlu ve 54 tanesi de Kartal adliyesine ait dava dosyalarıdır. Araştırmanın yapıldığı tarih itibariyle Sarıyer adliyesinde 3 adet asliye ceza mahkemesi mevcut olup Ağır ceza mahkemesi olmadığından bu adliyede incelenen dava dosyaları TCK 103/1 maddesi kapsamına giren vakalarla ilgili olanlardır.

Yapılan incelemede, dosyalar aşağıdaki parametreler açısından geriye yönelik olarak taranmıştır.

1- Mağdurun cinsiyeti

2- Sanığın Yaşı

3- Sanığın Cinsiyeti

4- Sanığın Eğitim Durumu

5- Sanık ile Mağdur Yakınlığı;

Sanık ve mağdur aynı aileden veya akraba ise “yakını” kategorisinde, arkadaş ya da komşuluk gibi ilişkinin varlığı halinde “tanıdık” , hiçbir şekilde bağlantılarının olmadığı durumlarda da “yabancı” kategorisinde değerlendirilmiştir.

6- Suçun Ortaya Çıkış Şekli;

Olayın 3.kişiler tarafından görülmek veya şüphe etmekle ihbarı sonucu bizzat kolluk kuvvetlerinin tesadüfyle ortaya çıkması halinde “suçüstü”, mağdur anlatımı veya mağdur yakınlarının şikayetleri ile ortaya çıkması durumu ise “diğer” kategorisinde değerlendirilmiştir. Buradaki değerlendirmeler mağdur beyanları, varsa tanık beyanları

7- Saldırının niteliği;

Saldırının dokunma, öpme hareketleri ile sınırlı kalması veya teşebbüs aşamasında kesilmesi durumları “penetrasyon yok” kategorisinde, cinsel istismarın vajinal, oral veya anal olarak gerçekleştiği durumlar ise “penetrasyon var” kategorisinde değerlendirilmiştir.

8- Suçun nasıl işlendiği,

Sanığın mağdur üzerinde cebir-şiddet uygulayarak, silah tevcih ederek veya korkutarak eylemini icra etmiş olduğu durumlarda

“suçun tehdit ve zorlama” ile bu enstrümanların kullanılmadığı veya mağdur rızasının söz konusu olduğu hallerde ise suçun “tehdit ve zorlama olmaksızın” gerçekleştiği kabul edilmiştir.

9- Olay Yeri;

Bu parametredeki seçenekler,”mağdur evi”, “ sanık evi” ve bunlar dışında gerçekleşenler ise “diğer” kategorisinde değerlendirilmiştir.

10- Olay süresi;

Saldırganın mağdur üzerinde suçunu ifaya başladığı zamandan saldırının sonlandırıldığı zamana kadar olan süre değerlendirilmiştir.

Olay süreleri “0-7 saat” – “7-24 saat” ve “24 saatten fazla” olmak üzere üçlü gruplandırmaya tabi tutulmuştur.

11- İlişki sayısı;

Cinsel istismarın vajinal, anal veya oral yolla gerçekleşip gerçekleşmediği, gerçekleşmiş ise kaç kez olduğu bu parametrede değerlendirilmiştir. İstismarın dokunma, öpme eylemleri ile veya teşebbüs derecesinde kalmış olduğu olaylarda “ilişki yok”,diğer durumlarda ise “bir defa” veya “daha fazla” olarak değerlendirilerek gruplandırılmıştır.

12- Sanık anlatımı;

Bu parametrede sanıkların suçu işleyip işlemediği ile ilgili anlatımları değerlendirilmiş, bu anlatımlar suçun “kabul” ,”mağdur rızası var” ve “ret” kategorileri altında tasnif olunmuştur.

13- Sanığın olay yerine aşinalığı

Sanığın eylemini gerçekleştirdiği yeri önceden tanıyıp tanımama durumu, eğer tanıyorsa “Aşına”, tanımayıorsa “Aşına değil” şeklinde tasnif olunarak değerlendirilmiştir.

Suçun ortaya çıkış şekli incelenirken, mağdur beyanı, varsa tanık anlatımları ve polis tutanakları esas alınmıştır. Saldırının niteliği, suçun nasıl işlendiği, olay yeri, olay süresi ve ilişki sayısı parametrelerinin değerlendirilmesinde mağdur beyanı varsa tanık beyanları ile kesinleşmiş mahkeme kararları, sanık anlatımı ve sanığın olay yerine aşinalığı parametreleri ise sanık beyanları esas alınarak değerlendirilmiştir.

Elde edilen veriler frekans analizine tabi tutulmuş; gruplar arası farklılıkların anlamlılık derecesi; 0,95 güvenirlilik aralığında χ^2 testi ile belirlenmiştir.

4. BULGULAR

Yapılan araştırmada mağdurların %90,6'lık bir oranla kadın olduğu gözlemlenmiştir (Bkz. Tablo 1).

Tablo 1. İncelenen dosyalarda mağdur sayısı ve cinsiyet bilgileri

	n	%
Erkek	9	9,4
Kadın	87	90,6
Toplam	96	100,0

Saldırđanlar yüksek oranda düşük eğitim seviyesindedir (Bkz.tablo 2).

Tablo 2. Saldırđanların eğitim durumları ile yüzdeleri.

	n	%
Okur yazar	15	15,5
İlk okul mezunu	80	82,5
Lise	2	2,1
Toplam	97	100,0

Bu suç sanıklarının %62,1 oranında 19-29 yaş grubuna ait olduğu gözlemlenmiştir (Bkz. tablo 3).

Tablo 3. Sanık yaşlarına dair veriler

	n	%
19-29	59	62,1
29-39	15	15,8
39 üzeri	21	22,1
Toplam	95	100,0

Saldırganın mağdura yabancı olma oranı %28,9' dur.

Tablo 4. Mağdurla sanığın yakınlık durumu ve yüzdeleri

	n	%
Yakını	34	35,1
Tanıdık	35	36,1
Yabancı	28	28,9
Toplam	97	100,0

Saldırının suçüstü şeklinde ortaya çıkma oranı diğer seçenekten düşüktür (Bkz. Tablo 5).

Tablo 5. Suçun ortaya çıkış şekline dair veriler

	n	%
Suçüstü	15	15,5
Diğer	82	84,5
Toplam	97	100,0

Saldırıların %66 oranında mağdur ve sanık evi dışında gerçekleştiği gözlemlenmiştir (Bkz. Tablo 6).

Tablo 6. Olay yeri verileri

	n	%
Mağdur evi	9	9,3
Sanık evi	24	24,7
Diğer	64	66,0
Toplam	97	100,0

Sanık anlatımları %68 oranında suçu reddetme yönündedir (Bkz. Tablo 7)

Tablo 7. Sanık anlatımı bilgilerini gösterir veriler

	n	%
Kabul	3	3,1
Mağdur rızası var	28	28,9
Red	66	68,0
Toplam	97	100,0

Suçun işlenme şekli yönünden bakıldığında tehdit ve zorlama ile eylemin gerçekleştirilme oranı %76,3'tür (Bkz. Tablo 8).

Tablo 8. Suçun nasıl işlendiğine ilişkin veriler

	n	%
Tehdit ve zorlama olmaksızın	23	23,7
Tehdit ve zorlama ile	74	76,3
Toplam	97	100,0

Saldırıların %72,2 sinde penetrasyonun gerçekleştiği gözlemlenmiştir.

Tablo 9. Saldırının niteliğine ilişkin veri tablosu

	n	%
Penetrasyon yok	27	27,8
Penetrasyon var	70	72,2
Toplam	97	100,0

Mağdurun ifadesine göre ilişkinin gerçekleşmediği durumda, sanığın mağdurun yakını olma olasılığı düşmekte, yabancı biri olma olasılığı ise artmaktadır; bu değişim istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($p= 0,012$; Tablo 10).

Tablo 10. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile ilişki sayısını karşılaştırır verileri gösteren tablo

		Yakınlık Durumu			Toplam
		Yakını	Tanıdık	Yabancı	
İlişki Sayısı	Yok	3	9	12	24
	Bir	12	16	8	36
	Daha fazla	19	10	8	37
Toplam		34	35	28	97

($p= 0,012$)

Sanığın yabancı biri olması durumunda olay yerine aşinalığı da anlamlı derecede azalmaktadır ($p= 0,012$; Tablo 11).

Tablo 11. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile sanığın olay yerine aşinalığını gösterir tablo

		Yakınlık durumu			Toplam
		Yakını	Tanıdık	Yabancı	
Sanığın olay yerine aşinalığı	Aşına	32	31	19	82
	Aşına değil	2	4	9	15
Toplam		34	35	28	97

($p= 0,012$)

Yakınlık durumu ile olay süresi arasındaki ilişkiye bakıldığında sanığın mağdurun yakını olması durumunda olay süresinin 24 saatten fazla olması durumunun diğer durumlara göre ileri derecede anlamlı yükseklik gösterdiği, buna karşın 7-24 saatlik saldırıların anlamlı düşüklük gösterdiği saptanmıştır ($p=0,001$; Tablo 12).

Tablo 12. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile olay süresine dair veri tablosu

		Yakınlık durumu			Toplam
		Yakını	Tanıdık	Yabancı	
Olay Süresi	< 7 saat	15	18	20	53
	7-24 saat	1	10	3	14
	> 24 saat	18	7	5	30
Toplam		34	35	28	97

(p=0,001)

Tablo 13'deki verilere göre; saldırganın yabancı olması durumunda suçüstü yakalanma oranının ileri derecede anlamlı bir artış gösterdiği ve bunun tersi, saldırganın bir yakın olması durumunda azaldığı görülmektedir (p= 0,001).

Tablo 13. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile suçun ortaya çıkış şeklini gösterir tablo

		Suçun ortaya çıkış şekli		Toplam
		Suçüstü	Diğer	
Yakınlık durumu	Yakını	1	33	34
	Tanıdık	4	31	35
	Yabancı	10	18	28
Toplam		15	82	97

(p= 0,001)

Tablo 14 incelendiğinde, mağdur evinde gerçekleşen saldırılarda sanığın yakın ya da tanıdık biri olma durumunun ileri derecede anlamlı artış gösterdiği görülmektedir ($p= 0,008$).

Tablo 14. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile olay yerine ait verileri gösterir tablo

		Olay yeri			Toplam
		Mağdur evi	Sanık evi	Diğer	
Yakınlık durumu	Yakını	8	9	17	34
	Tanıdık	0	9	26	35
	Yabancı	1	6	21	28
Toplam		9	24	64	97

($p= 0,008$)

Saldırmanın mağdurun yakını olması durumunda saldırının tehdit ve zorlama ile gerçekleşme olasılığı ileri derecede anlamlı azalma göstermektedir ($p<0,001$; Tablo 15).

Tablo 15. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile suçun nasıl işlendiğini gösterir tablo

		Suçun nasıl işlendiği		Toplam
		Tehdit ve zorlama olmaksızın	Tehdit ve zorlama ile	
Yakınlık durumu	Yakını	16	18	34
	Tanıdık	3	32	35
	Yabancı	4	24	28
Toplam		23	74	97

($p<0,001$)

Tablo 16'daki verilere göre; penetrasyon bulunan saldırılarda, sanığın mağdurun yakını olma olasılığı anlamlı derecede düşüktür ($p=0,021$).

Tablo 16. Sanık ve mağdurun yakınlık durumları ile saldırının niteliği arasındaki ilişkiyi gösterir tablo

		Yakınlık durumu			Toplam
		Yakını	Tanıdık	Yabancı	
Saldırının niteliği	Penetrasyon var	4	11	12	27
	Penetrasyon yok	30	24	16	70
Toplam		34	35	28	97

($p=0,021$)

Alıkonma süreleri ile ilişki sayıları arasında paralellik vardır. 7 saatten kısa süre alıkonan olguların çoğunluğu oluşturduğu ve bunların önemli bir kısmında ya tek bir ilişki olduğu, ya da ilişki gerçekleşmemiş olduğu Tablo 17'de görülmektedir. Uzun süreli alıkoymalarda ilişki sayısı da birden fazladır ($p<0,001$).

Tablo 17. Olay süresi ile ilişki sayısını gösterir tablo

		İlişki Sayısı			Toplam
		Yok	Bir	Daha fazla	
Olay Süresi	< 7 saat	18	30	5	53
	7-24 saat	2	5	7	14
	> 24 saat	4	1	25	30
Toplam		24	36	37	97

($p<0,$

Mağdur evindeki saldırıların 24 saatten uzun, sanık evindeki saldırıların 7-24 saat sürme olasılıklarının yüksek oldukları ve diğer durumlardan ileri derecede anlamlı farklılık gösterdikleri saptandı ($p<0,001$; Tablo 18).

Tablo 18. Olay süresi ile olay yerine dair verileri gösteren tablo

		Olay yeri			Total
		Mağdur evi	Sanık evi	Diğer	
Olay Süresi	< 7 saat	2	8	43	53
	7-24 saat	0	8	6	14
	> 24 saat	7	8	15	30
Total		9	24	64	97

($p<0,001$)

Sanık, ifadesinde mağdurun rızası olduğunu söylüyorsa, bu durumda olay süresinin 7 saatten fazla olma olasılığı artmakta, kısa olma olasılığı da düşmektedir; bu değişim istatistiki olarak ileri derecede anlamlı farklılık göstermektedir ($p= 0,002$).

Tablo 19. Olay süresi ile sanık anlatımını karşılaştıran veri tablosu

		Sanık anlatımı			Toplam
		Kabul	Mağdur rızası	Ret	
Olay Süresi	< 7 saat	1	7	45	53
	7-24 saat	0	6	8	14
	> 24 saat	2	15	13	30
Toplam		3	28	66	97

($p= 0,002$)

Tablo 20’de görüldüğü üzere, sanığın olay yerine aşına olmadığı olguların hepsinde alikonma süreleri ileri derecede anlamlı olarak kısadır ($p= 0,001$).

Tablo 20. Olay süresi ile sanığın olay yerine aşinalığı verilerinin karşılaştırma tablosu

		Sanığın olay yerine aşinalığı		Toplam
		Aşına	Aşına değil	
Olay Süresi	< 7 saat	38	15	53
	7-24 saat	14	0	14
	> 24 saat	30	0	30
Toplam		82	15	97

($p= 0,001$)

Olayın ortaya çıkışının suçüstü yakalanma şeklinde olması halinde ilişkinin gerçekleşmeme ihtimalinde ileri derecede anlamlı bir artış görülmektedir ($p<0,001$; Tablo 21).

Tablo 21. İlişki sayısı ile suçun ortaya çıkış şekli arasındaki ilişkiyi gösterir tablo

		Suçun ortaya çıkış şekli		Toplam
		Suçüstü	Diğer	
İlişki Sayısı	Yok	10	14	24
	Bir	0	36	36
	Daha fazla	5	32	37
Toplam		15	82	97

($p<0,001$)

İlişki gerçekleşmeyen olgularda olay yeri dağılımının anlamlı derecede farklı olduğu ve sanık ya da mağdur evi dışında gerçekleşme olasılığının arttığı görülmüştür ($p=0,018$; Tablo 22).

Tablo 22. İlişki sayısı ile olay yeri verilerini karşılaştırır tablo

		Olay yeri			Toplam
		Mağdur evi	Sanık evi	Diğer	
İlişki Sayısı	Yok	2	1	21	24
	Bir	1	11	24	36
	Daha fazla	6	12	19	37
Toplam		9	24	64	97

($p=0,018$)

Tablo 23'deki verilere göre sanığın olay yerine aşına olmadığı durumda ilişkinin gerçekleşmeme ihtimali anlamlı derecede yükseldiği görülmektedir ($p= 0,001$).

Tablo 23. İlişki sayısı ile sanığın olay yerine aşinalığını gösterir karşılaştırmalı veri tablosu

		Sanığın olay yerine aşinalığı		Toplam
		Aşına	Aşına değil	
İlişki Sayısı	Yok	16	8	24
	Bir	29	7	36
	Daha fazla	37	0	37
Toplam		82	15	97

($p= 0,001$)

Suçüstü saptanan olgularda penetrasyon bulunmama ihtimali ileri derecede anlamlı yükseklik göstermektedir ($p<0,001$; Tablo 24).

Tablo 24. Saldırının niteliği ile suçun ortaya çıkış şeklini karşılaştıran verileri gösterir tablo

		Suçun ortaya çıkış şekli		Toplam
		Suçüstü	Diğer	
Saldırının niteliği	Penetrasyon yok	11	16	27
	Penetrasyon var	4	66	70
Toplam		15	82	97

($p<0,001$)

Ev ortamında gerçekleşen saldırılarda penetrasyon oranı anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$; Tablo 25).

Tablo 25. Saldırının niteliği ile olay yerini karşılaştıran veri tablosu

		Olay yeri			Toplam
		Mağdur evi	Sanık evi	Diğer	
Saldırının niteliği	Penetrasyon yok	2	2	23	27
	Penetrasyon var	7	22	41	70
Toplam		9	24	64	97

($p=0,034$)

Sanığın olay yerine aşına olma durumu mağdur evini de kapsamaktadır. Zira mağdur evinde gerçekleşen 9 saldırıdan 8'inde (%89) sanıklar olay yerini tanımaktadırlar ($p<0,001$; Tablo 26).

Tablo 26. Sanığın olay yerine aşinalığı ile olay yeri arasındaki ilişkiyi gösterir tablo

		Olay yeri			Total
		Mağdur evi	Sanık evi	Diğer	
Sanığın olay yerine aşinalığı	Evet	8	24	50	82
	Hayır	1	0	14	15
Toplam		9	24	64	97

($p<0,001$)

Tablo 27'de de görüldüğü üzere, sanığın olay yerine aşına olduğu durumda saldırıda penetrasyon bulunma ihtimalinde ileri derecede anlamlı artışın varlığı izlenmektedir ($p=0,003$).

Tablo 27. Saldırının niteliği ile sanığın olay yerine aşinalığı verilerini karşılaştırır tablo

		Sanığın olay yerine aşinalığı		Toplam
		Aşına	Aşına değil	
Saldırının niteliği	Penetrasyon yok	18	9	27
	Penetrasyon var	64	6	70
Toplam		82	15	97

($p=0,003$)

5. TARTIŞMA

Cinsel motivli suçlar, suç kategorileri içinde oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Bu suçu işleyen kişilerin tanımlanabilmesi ve saptanabilmesi için, cinsel suçlu profillerinin farklı boyutlarının ele alınması gerekmektedir. Cinsel suçların olası mağdurlarının bu mağduriyetlerinin önüne geçilebilmesi, suç kovuşturmasına yardımcı olabilmek ve cinsel suç faillerinin gelecekteki şiddetlerinin de tahmin edilebilmesi, aynı zamanda toplumsal düzenin de korunmasına yardımcı olacaktır.

Kişileri, cinsel suç işlemeye iten faktörlerin neler olduğu konusunda yapılan araştırmalarda 2 temel görüş ortaya çıkmıştır. Bunlardan ilki; bu suçları işleyen kişilerin psikolojik olarak sağlıklı kişiler olduğu yönündeki görüştür. Bir diğeri ise;”tecavüz suçunun kadını küçük gören erkek egemen anlayışın toplumda kabul görüyor olmasının suçun işlenmesinde önemli bir etken olduğu “yönündeki görüştür (43).

Ancak bu güne kadar yapılmış olan araştırmalarda göstermiştir ki, cinsel saldırı suçlarında nedensel ajan olabilecek nitelikte tek bir etmen saptanamamıştır.

Bu çalışmada suçun mağdurlarının 18 yaş altında olması durumu esas alındığından TCK 103. maddesinin cinsel istismar olarak tanımladığı cinsel saldırı suçlarının 2006 ve 2007 yıllarında İstanbul’un üç farklı bölgesindeki yoğunluk durumları araştırılmış, bunun yanı sıra suçlu profiline oluşturulmasında veri çeşitliliği sağlamak üzere birtakım soruların cevapları aranmıştır.

Anılan üç bölgede yapılan bu çalışmanın bulgularından ilki, suç mağdurlarının % 90,6 sinin kadın, %9,4 ünün de erkek olduğudur.

Araştırmada, mağdur yaşının 18 yaş altı olması dikkate alındığında, cinsel istismar suçlarının mağdurlarının kadınlar ve çocuklar gibi güçsüz kişiler olduğu gözlemlenmiştir. Bu, durum cinsel saldırı suçlarının arkasındaki etkenin “temel erkek motivasyonu olan güç olgusu” olduğunu savunan feminist düşünceleri olumsuz niteliktedir (45).

Araştırmanın bu düşünceleri olumlayan başka bulgusu da, incelenen vakalarda sanıkların tamamının erkek olmasıdır. Böylece erkek cinsiyeti cinsel istismarın birincil nedeni olarak ortaya çıkmaktadır.

Cinsel istismar suçlarının erkeklerden oluşması, bu suçların da aslında birer istismar mağduru olduklarına dayanılarak açıklanmaya çalışılmaktadır. Ancak bu çalışmada kadın mağdurların sayısının daha fazla oluşu dikkate alındığında, failinin kadın olduğu bir vakanın bulunmaması, ”cinsel saldırı suçlarının faillerinin de aslında istismar suçunun mağdur oldukları” yönündeki düşünceleri olumlamamaktadır.

Yapılan çalışmada öne çıkan bulgulardan biri de sanıkların eğitim durumlarıdır. İncelenen dava dosyalarında okur-yazar ve ilkokul mezunu olarak tasnif olunan sanık oranı %98’dir.

Prof. Dr. Tülin Günşen İçli “Türkiye’de Suçlular” araştırmasında, cinsel suç işleyenlerin çoğunluğunun ilkokul mezunu olduğunun altını çizmektedir (37).

Yine, cinsel suçlulara özgü risk faktörleri çalışmaları içinde gerçekçi nitelikte çalışmaları bulunan Becker ve Kaplan bazı faktörlerin ergin bir çocuğu saldırgan cinsel davranışlarda bulunmaya yönelttiğini ileri sürmektedir (36).

Bu faktörlerden bir tanesi de “zayıf bir eğitim görmek” faktörüdür ki; bu çalışma, düşük eğitim düzeyinin faili, cinsel saldırganlık suçu işlemeye iten faktörlerden biri olduğuna ilişkin daha önceki çalışmalardan elde edilen bulguları tekrar etmektedir (36).

Yaş grupları verilerine bakıldığında, incelenen vakaların % 62.1 oranında 19-29 yaş grubu sanıkları tarafından gerçekleştirildiği gözlemlenmiştir. Cinsel saldırı suçları ile ilgili tüm çalışmalar saldırganların çoğunlukla genç kişiler olduğunu işaret etmektedir. Bu çalışmanın bulguları da yaş ilerledikçe cinsel istismar suçu işleme riskinin düştüğünü göstermektedir (36).

Yapılan çalışmada elde edilen bulgulardan birisi de suçun işlenme şekline dair olanlardır. Elde edilen sonuçlar cinsel istismar suçlarının % 76.3 oranında tehdit ve zorlama ile gerçekleştiğini göstermiştir. Prof. Dr. Oğuz Polat “Tecavüz silahı seks olan bir şiddet eylemidir” der (12). Cinsel istismar suçlarında saldırgan uyguladığı vahşete kurbanın karşı koymasını engellemek ve durumu kolaylaştırmak için eylemini silah, şiddet, tehdit kullanarak gerçekleştirmektedir. Elde edilen sonuçlar bu suçların faillerinin cinsel dürtü ile birlikte güç ihtiyacı tarafından da yönlendirildiklerine ilişkin düşünceleri olumlu niteliktedir. S. Brownmiller, tecavüzü güce dayanarak açıklamaya çalışırken tecavüz eylemlerinin ardında cinsellikten ziyade temel erkek motivasyonu olan gücü görmek

gerektiğini belirtir (13). G. Ritzer de tecavüzcülerin güç ihtiyacı tarafından yönlendirildiğini söyler. Amerikan toplumunun tecavüz eğilimli olduğunu söylerken, bunun gerekçesini erkeği dominant pozisyona yerleştiren toplumsal kültür anlayışına dayandırır (36).

Sanık anlatımlarına dair veriler incelendiğinde saldırganların % 68'inin suçu inkar yoluna gittikleri, % 28.9'unun ise mağdurun rızası ile eylemin gerçekleştiğini ileri sürdükleri görülmüştür. Cinsel suçlarda “inkar ve küçümseme” çokça başvurulan bir savunma mekanizması olarak karşımıza çıkmakta ve bu tür suç işleyenlerin de pek nedamet duymadıkları görülmektedir (39). İnkâr çeşitli şekillerde karşımıza çıkmaktadır. Saldırgan ya suçu işlediğini tümenden reddetmekte veya mağdurun rızası olduğunu ileri sürmektedir. Bu suçlarda ortaya çıkan bir diğer psikolojik durum ise saldırganın suçu küçümsemesidir. Saldırgan, mağdura verilen zararın önemsiz olduğunu ya suçu mağdura atarak ya da başka mazeretler bularak ceza sorumluluğunu küçültme yolunu seçmektedir. Bu çalışmada da inkar ve küçümseme olgusunun varlığı bir kez daha tekrar edilmiştir.

Olay yeri verilerine baktığımızda eylemlerin çoğunun, ki bu oran % 66'dır, ev dışında gerçekleşmiş olduğunu görmekteyiz. G. Ritzer, ABD'de yapılan bir araştırma sonuçlarını değerlendirirken cinsel saldırı olaylarından tamamlanmış olanların çoğunun evde, teşebbüs derecesinde kalanların çoğunun ise sokakta veya parkta gerçekleştiğini belirtmiştir (36). Bu çalışmada ev ortamında gerçekleşen saldırıların oranı düşük de olsa, ev ortamındaki saldırılarda penetrasyon oranının anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur. Bu açıdan verimiz, Ritzer'in çalışmasını destekler

niteliktedir. Keza olay yeriyle ilişki sayısı karşılaştırmaları incelendiğinde ilişkinin gerçekleşmediği durumlarda olayın ev ortamları (mağdur ve sanık evi) dışında gerçekleşme olasılığı anlamlı oranda yüksektir. Ayrıca ev ortamlarında gerçekleşen saldırılarda olay sürelerinin nispeten daha uzun olma eğilimi izlendiği Tablo 18'den, olay süresi uzadıkça ilişki sayısının arttığı Tablo 16'dan hatırlanacaktır. Tüm bu karşılaştırmalar sonucunda elde edilen bulguların Ritzer'in işaret ettiği olgularla örtüştüğü görülmektedir.

Suçun ortaya çıkış şekli verileri incelendiğinde istismarın suçüstü yoluyla ortaya çıkma olasılığının diğer seçenekten düşük olduğu gözlemlenmiştir. Bu konuya ilişkin çeşitli parametrelere baktığımızda, örneğin saldırının niteliğiyle suçun ortaya çıkış şeklini gösteren veri tablolarında suçüstü ortaya çıkış şeklinde penetrasyonun gerçekleşmemiş olduğunu, ilişki sayısı ile suçun ortaya çıkış şekli parametreleri incelendiğinde de suçüstü halinde ilişkinin gerçekleşmemiş olması seçeneğinin diğer seçenekten anlamlı derecede farklı olduğunu görmekteyiz. Her iki durum birlikte değerlendirildiğinde suçun suçüstü şeklinde ortaya çıkmış olması durumu genellikle tamamlanmamış cinsel istismar suçlarını işaret etmektedir.

Suçun ortaya çıkış şekli ile sanık ve mağdurun yakınlık durumlarına ilişkin veriler tarafların birbirinin yakını olması halinde suçun suçüstü yoluyla ortaya çıkması seçeneğinin diğer seçenekten ileri derecede düşük olduğunu göstermiştir. Bu durumun enstest istismarlarının özelliklerinden kaynaklandığını düşünmek gerekir. Enstest vakalarında mağdur ve sanığın akraba olması suçun ifşa

edilmesini engellemek için sanığın mağdur üzerinde baskı oluşturmasına olanak vermektedir. Örneğın baba-kız ensestinde kız çocukları bu davranışı kız kardeşlerine ve annelerine dahi haber vermeye yanaşmazlar. Dolayısıyla ailenin diğer üyeleri durumdan habersiz yaşamaya devam ederler veya haberleri olsa dahi durumu kabullenip suçu ihbara yanaşmazlar (46). Ensest vakalarında istismarın ifşa edilmesi mağdurun dışarıdan cesaretlendirilmesiyle mümkün olmaktadır. Elde edilen sonuçlar ensest istismarının ifşasına dair daha önceki bulgularla örtüşmektedir.

İncelenen vakaların büyük bir kısmında penetrasyonun gerçekteşmiş olduğu gözlemlenmiştir. Elde edilen veriler cinsel istismar suçlarına ilişkin diğer çalışma sonuçları ile aynı yöndedir (47). Olay yeriyle saldırının niteliği veri karşılaştırmaları olay yerinin mağdur evi veya sanık evi olması durumlarında penetrasyonun gerçekteşme oranı diğer seçenekten ileri derecede yüksek olduğunu gösterdiğinden daha önce bahsedilmiştir. Daha önceki bulgular ışığında mağdur evinde gerçekteşen cinsel istismar vakalarının önemli bir kısmının ensest istismarı olduğunu söylenebilir. Ensest istismarları uzun süreli ve çoğunlukla penetrasyonun gerçekteşmiş olduğu istismarlardır (47) Penetrasyon eğiliminin yüksek çıkmasının sebeplerinden bir diğerisi de evlenmek amaçlı kız kaçırma vakalarıdır. Ailelerin evlenmeye karşı çıkmaları veya başlık parası nedenli kız kaçırma olaylarında penetrasyonun gerçekteşmiş olması yakın çevreyi evliliğe razı etme amacı taşımaktadır (36).

Suçüstü halinde penetrasyonun gerçekteşmeme ihtimalinin ileri derecede yüksek olduğu hatırlanacaktır. Bunun yanında sanığın

olay yerine aşına olduğu durumlarda da penetrasyonun gerçekleşme ihtimali diğer seçeneklere göre yükseklik göstermiştir. Bu iki bulgu arasındaki ilişki saldırganın eylemini planlayarak hareket ettiğini fikrini uyandırmakta ise de çalışmamızın verileri, bu planlı eylem kavramını dökümente edecek yeterlikte değildir.

Sanığın olay yerine aşinalık durumu ile olay yeri karşılaştırmalarında, sanığın olay yerine aşına olmadığı durumlarda penetrasyonun gerçekleşmemiş olma eğilimi gözlemlenmiştir. Bu saldırılar, saldırganın eylemini planlamadığı vakalar olarak düşünülebilir. Bu vakalarda suçun ortaya çıkışı genellikle “suçüstü” şeklinde olmaktadır.

Yapılan araştırmada, sanıkların eğitim ve yaş durumları ile olay yeri, suçun nasıl işlendiği, ilişki sayısı, sanık anlatımı, sanığın olay yerine aşinalığı ve saldırının ortaya çıkış şekli parametreleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Ancak bu gibi çalışmaların cinsel saldırı suçu saldırganlarının suçlu profililerinin oluşturulmasında ve dolayısıyla suçun ve suçluluğun önlenmesi ile yaşanan adli süreç içinde kovuşturmanın temini ile suç faillerinin cezalandırılmasına katkı sunacağı düşünülmektedir.

6. SONUÇ

İstanbul’da Sarıyer, Kartal ve Beyoğlu adliyelerinin yargı yetkisi alanına giren 3 bölgede 2006 ve 2007 yıllarında işlenmiş “Çocukların cinsel istismarı” suçlarına ilişkin dava dosyaları üzerinde yapılan bu çalışmanın sonuçlarına göre;

Çocukların cinsel istismarı olgularında mağdurların kadın, saldırganların ise erkek olduğu bulunmuştur. Saldırgan erkekler genç, eğitimsiz ve çoğunlukla mağdurun yakını veya tanıdığı olup saldırılar genellikle ev ortamında gerçekleşmiştir.

Cinsel istismarlar tehdit ve zorlama ile gerçekleşmiş ve saldırganlar olayla ilgili ifadelerinde genellikle suçu reddetmişlerdir.

Saldırgan mağdura yabancı biri ise sanığın olay yerine aşinalığı düşük, saldırının “suçüstü” şeklinde ortaya çıkma oranı yüksektir. Saldırgan mağdurun yakını ve olay yeri mağdur evi ise olay süresi 24 saatten uzun ve saldırının tehdit ve zorlama ile olma olasılığı düşüktür.

Mağdur ifadesine göre; ilişkinin gerçekleşmemesi durumunda saldırganın yabancı biri olma olasılığı, mağdur evinde gerçekleşen saldırılarda ise yakın ya da tanıdık biri olma olasılığı yüksektir.

Saldırı penetrasyonla sonuçlanmışsa saldırganın mağdurun yakını olma olasılığı düşük bulunmuştur.

Sanık evindeki saldırıların 24 saatten kısa 7 saatten uzun olduğu görülmüştür. Olguların büyük kısmını oluşturan 7 saatten kısa süren olaylarda çoğunlukla tek bir ilişki olduğu, ya da ilişkinin gerçekleşmediği ortaya çıkmıştır.

Sanığın ifadesi mağdurun rızası olduğu yönünde ise olay süresinin 7 saatten uzun olma olasılığı fazladır.

Sanığın olay yerine aşinalığının düşük olduğu durumda olay süreleri kısa, ilişkinin gerçekleşme ihtimali ise yüksektir.

Olay süresi kısa olan olgularda ilişki sayısı ya hiç yok ya da tektir. Bunun yanı sıra suçüstü olgularında ilişki gerçekleşme ve penetrasyon olmama eğilimi vardır.

Penetrasyonun gerçekleşmediği olgularda olay yerinin mağdur ve sanık evi dışında olma ihtimali artmaktadır. Saldırı sanık evinde ise penetrasyon olmama ihtimali düşük bulunmuştur.

İstanbul'un üç farklı sosyo-demografik özellikler taşıyan bölgesinde işlenmiş "çocukların cinsel istismarı" suçlarına ait bir kısım dava dosyalarının incelenmesinden elde edilen veriler, cinsel istismar suçları ile ilgili olarak daha önce yapılan çalışmaların bulguları ile benzerlik göstermektedir.

7. ÖZET

Bu güne kadar yapılan çalışmalar göstermiştir ki; çocuklara yönelik cinsel istismarın önlenmesi ve toplumun bu suçlara karşı korunması için yapılması gereken ilk şey konu hakkında yeterince bilgi sahibi olmaktır.

Ülkemizdeki çocuklara yönelik cinsel istismar olgusunun tanınması için yürütülen pek çok bilimsel çalışmaya veri çeşitliliği sağlamanın amaçlandığı bu çalışmada, İstanbul'un ekonomik ve kültürel alanda farklılık arz eden üç adli bölgesinde 2006 ve 2007 yıllarında işlenmiş ve mağdurlarının 18 yaş altı olduğu cinsel saldırı suçlarına ait 97 dava dosyası incelenmiştir.

Elde edilen veriler, bu suçlarda mağdurların kadınlar, saldırganların ise 19-29 yaş grubuna mensup eğitim seviyesi düşük, çoğunlukla mağdurun yakını ya da tanıdığı olan erkeklerden oluştuğunu, saldırganların eylemlerini tehdit ve zor kullanarak gerçekleştirdiklerini ve çoğunlukla suçu reddettiklerini, olayların büyük bir kısmında penetrasyon olduğunu, olayların çoğunun ev ortamları dışında gerçekleştiğini göstermekte olup bu durum daha önceki bilimsel çalışma bulguları ile örtüşmektedir.

8. SOMMAIRE

Les études faites sont montrées que pour empêcher les crimes sexuels commis aux enfants et protéger la société, on doit d'abord s'informer sur le sujet.

Dans cette étude, 97 dossiers de recours concernant les crimes sexuels commis contre les lésés qui sont à l'inférieur de l'âge de 18 en 2006 et 2007 dans les trois régions judiciaires d'Istanbul présentant plusieurs différences économiques et culturelles se sont traités.

Les données obtenues sont ressemblables celles des autres études faites auparavant. Ces données montrent que pour ces crimes, en général les victimes sont les femmes et les criminels sont des personnes moins éduquées et surtout à l'âge de 19-29. En général ils sont au genre "masculin" et ils connaissent le victime. Ils utilisent la violence pour leur acte et ils refusent le crime. La pénétration est présente pour les événements et surtout le crime se déroule dehors de la maison.

9. KAYNAKLAR

- (1) FROMME, E. (1984). *İnsanda Yıkıcılığın Kökenleri*. (Şükrü Alpagut, Çev.), Cilt 1, s. 174, Payel Yayınları, İstanbul.
- (2) MALINOWSKY, B. (1989). *İlkel Toplumlarda Cinsellik ve Baskı*. (Hüseyin Portakal, Çev.). Kabala Yayınevi, İstanbul.
- (3) TOPÇU, S. (1997). *Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı*. 2. Basım, s.149-179, Doruk Yayıncılık, Ankara
- (4) DANINOS, A.M. (1974). *Cinsel İlişkiler Tarihi*. (Semih Tiryakioğlu, Çev.). Varlık Yayınları, İstanbul.
- (5) MARX, K. ,ENGELS, F., LENİN, V.İ. (1996) *Kadın ve Marksizm*. (Ö.Ufuk, Çev.). 7. Basım, Sorun Yayınları, İstanbul.
- (6) MİLLETT, K. (1987). *Cinsel Politika*. (S.Selvi, Çev.), 2. Basım, Payel Yayınları, İstanbul.
- (7) CAN, Ş. (1970). *Klasik Yunan Mitolojisi*, 1. Basım, İnkilap Yayınevi, İstanbul.
- (8) ERHAT, A. (1983). *Herodot Tarihi*. (M.Ökmen, Çev.), 2. Basım, Remzi Kitapevi, İstanbul.
- (9) DANINOS, A.M. (1974). *Cinsel İlişkiler Tarihi*. (Semih Tiryakioğlu, Çev.), s.30-44, Varlık Yayınları, İstanbul.
- (10) FOUCAULT, M. (1988). *Cinselliğin Tarihi*. (Hüseyin Tufan, Çev.), Cilt 2, Afa Yayınları, İstanbul.
- (11) FOUCAULT, M. (1988). *Cinselliğin Tarihi*. (Hüseyin Tufan, Çev.), Cilt 2, s. 9-35, Afa Yayınları, İstanbul.

- (12) POLAT, O. (2009). Kriminoloji ve Kriminalistik Üzerine Notlar. Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (13) BROWNMİLLER, S. (1984). *Cinsel Zorbalık-İrza tecavüz Olgusunun Tarihçesi*. (Suğra Öncü, Çev.),Cep Kitapları, Sirkeci.
- (14) BROWNMİLLER, S. (1984). *Cinsel Zorbalık-İrza Tecavüz Olgusunun Tarihçesi*. (Suğra Öncü, Çev.), s.11-40. Cep Kitapları, Sirkeci.
- (15) RUSSEL, B. (1971). *Evlilik ve Ahlak*. (Ender Gürol, Çev.),Varlık Yayınları, İstanbul.
- (16) FOUCAULT, M. (1988). *Cinselliğin Tarihi*. (Hüseyin Tufan, Çev.), Cilt, 2, s. 35-70, Afa Yayınları, İstanbul.
- (17) AYDIN, Ö. D. (2005). Yeni T.C.K.da Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar
- (18) YILMAZ, Z. (2005). Türk Ceza Kanunu. Seçkin Yayınları, Ankara.
- (19) SEROZAN, R. (2005). Çocuk Hukuku. 2.Bası, Vedat Kitapçılık, İstanbul.
- (20) TOPÇU, S. (1997). Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı. 2. Basım, Doruk Yayıncılık, Ankara.
- (21) TOPÇU,S. (1997). Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı. 2. Basım, s.11-26, Doruk Yayıncılık, Ankara.
- (22) AYDIN, Ö. D. (2005).Yeni T.C.K.da Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar.

- (23) MALİNOWSKY, B. (1989). *İlkel Topluluklarda Cinsellik ve Baskı*. (Hüseyin Portakal, Çev.), 2.Cilt, Kabala Yayınları, İstanbul.
- (24) REİCH, W. (1976). *Cinsel Ahlakın Boy Göstermesi*. (Bertan Onaran, Çev.), S.176 Payel Yayınları, İstanbul.
- (25) FREUD, S. (1984). *Totem ve Tabu*. (K. Sahir Sel. Çev.), 2.Basım, Sosyal Yayınları, İstanbul.
- (26) BATAİLLE, G. (1993). *Erotizm*. (M. Mukadder Yakupoğlu, Çev.), 1.Basım, S. 56 Fikir Kitapları, Ankara.
- (27) KILIÇ, H. (1998). *Kölelikten Derebeyliğe Tarih ve Kadın*. Cilt 1, 1.Basım, Art Yayınları, Ankara.
- (28) İÇLİ, G.T. (2007). *Kriminoloji*. 7.Basım, s.187-200, Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (29) POLAT, O. (2007) *İstismarcı, Çocuk İstismarı 2*, Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (30) MALKOÇ, İ. (2009). *Cinsel Saldırı Suçları*. Malkoç Kitapevi, Ankara.
- (31) DÖNMEZER, S. (1984). *Kriminoloji*. Filiz Kitapevi, İstanbul.
- (32) YÜCEL, T. M. (1986). *Kriminoloji-Suç ve Ceza*. Adli Tıp, Ankara.
- (33) DÖNMEZER, S. (1994). *Kriminoloji*. 8.Basım, Beta Yayınları, İstanbul.
- (34) YÜCEL, T. M. (2007). *Türk Ceza Siyaseti ve Kriminolojisi*. 4.Basım, Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara.

- (35) İÇLİ, G. T. (2007). Kriminoloji. 7. Bası, S.191-194 , Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (36) İÇLİ, G. T. (2007). Kriminoloji. 7. Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (37) İÇLİ, G. T. (1992). Türkiye'deki Suçlular, Sosyal Ekonomik ve Kültürel Özellikleri, Bizim Büro Basımevi, Ankara.
- (38) TOPÇU, S. (1997). Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı. 2.Basım, s.50-84. Doruk Yayıncılık, Ankara.
- (39) YÜCEL, T. M. (2007). Türk Ceza Siyaseti ve Kriminolojisi. 4.Basım, Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara.
- (40) YÜCEL, T. M. (2007). Türk Ceza Siyaseti ve Kriminolojisi. 4.Basım, s. 74-76. Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara.
- (41) POLAT, O. (2007). Çocuk İstismarında Risk ve Güvenlik Ölçümü. Cilt 2, SeçkinYayınevi, Ankara.
- (42) YÜCEL, H., Birikim Dergisi, *Çocuk Pornografisi Gerçek Değil Yalnızca Bir İmge*. Nisan 2007 sayısı, Birikim Yayınları, Çağaloğlu.
- (43) POLAT, O. (2009).Kriminoloji ve Kriminalistik Üzerine Notlar. s. 60-86. Seçkin Yayınevi, Ankara.
- (44) YAŞAR, A. (2007), Çocuk İstismarı ve İhmalinin Hukuksal Boyutu, Çocuk İstismarı Araştırmaları, s.151-174, Seçkin Yayınevi, Ankara.

- (45) BROWNMİLLER, S. (1984).*Cinsel Zorbalık-Irza Tecavüz Olgusunun Tarihçesi*. (Suğra Öncü, Çev.), Cep Kitapları, Sirkeci.
- (46) POLAT, O. (2007). Çocuk İstismarında Risk ve Güvenlik Ölçümü. Cilt 2, SeçkinYayınevi, Ankara.
- (47) GROSSIN C., SIBILLE I., LORIN DE LA GRAND MAISON G., BANASR A., BRION F., MICHEL D; “Analysis of 418 Cases of Sex Assault” **Forensic Science International** Vol. 131, 2003. 125-130.

Gülizar Aladağ

0216 455 52 52

0542 254 10 53

70 Ada Mimoza 5/6 Blokları Kat:3 Daire:8

Ataşehir/İstanbul

Öğrenim durumu : İstanbul Üniversitesi, Hukuk
Fakültesi (1978-1984)

Kasımpaşa Lisesi (1975-1978)

İş deneyimi : Serbest Avukat (1985-)

Bilgisayar : Microsoft Word, Excel

Yabancı dil : Fransızca (orta)

İlgi alanları : tiyatro, kültür gezileri, kitap okumak

Kişisel bilgiler: Doğum tarihi/yeri: 1962/ İstanbul

Cinsiyet: K

Medeni hali: Evli

Sürücü belgesi: B

Uyruğu: T.C